

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓

องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น

โทร ๐-๔๓๑๒-๓/๑๑๘, ๐-๔๓๑๒-๓/๑๑๙ ต่อ ๑๕

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ยกเลิกแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี แทน โดยให้เริ่มจัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีฉบับแรก เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพิ่มเติมฉบับที่ ๒ ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น

สารบัญ

หน้า

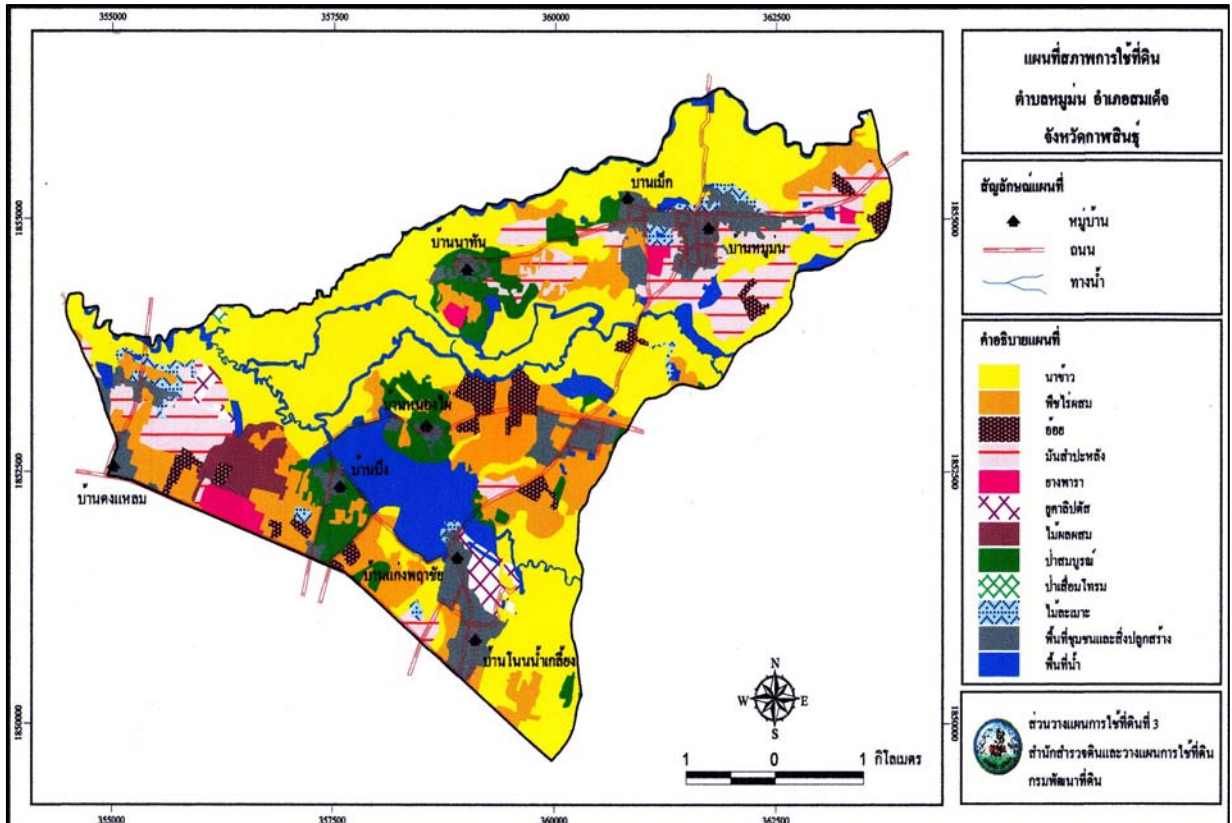
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
	๑. ด้านกายภาพ	๓
	๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๕
	๓. ประชากร	๕
	๔. สภาพทางสังคม	๖
	๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๖
	๖. ระบบเศรษฐกิจ	๗
	๗. เศรษฐกิจพอเพียงและแหล่งน้ำ	๙
	๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๐
	๙. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๑
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๒
	๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น	๑๘
	๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา	๒๓
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๕
	๒. บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๔๗
	๓. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๔๘
ส่วนที่ ๔	การติดตามและประเมินผล	
	๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๔๙
	๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๕๐
	๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๕๐
	๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๕๑

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของที่ว่าการอำเภอสมเด็จห่างจากที่ว่าการอำเภอสมเด็จ ๑๓ กิโลเมตร การเดินทางจากที่ว่าการอำเภอสมเด็จถึงที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่นสามารถใช้เส้นทางได้ดังนี้

- ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๑ ระหว่างอำเภอสมเด็จ - อำเภอคำม่วง จากนั้นแยกเข้าถนนลาดยาง กรมทางหลวงชนบทหมายเลข กส ๔๐๒๙ สายบ้านโนนน้ำเกลือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น รวมระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร และองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น มีเขตติดต่อพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงดังนี้
 - ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแขงบาดาล อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
 - ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแหลมทอง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินยาง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
 - ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ และเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมหาไชย อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
 - ทิศใต้ ติดต่อกับเขต เทศบาลตำบลนามะเขือ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านหมู่ม่น	นายสุทัศน์ สุมูลละ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านหมู่ม่น	นายณัฐพล ดุณีย์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านเม็ก	นายวินารัตน์ อ่อนเขียว	เป็นกำนันตำบลหมู่ม่น

หมู่ที่ ๔	บ้านนาทัน	นายอรัญ ศรีแก่นทราย	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองไผ่	นายแดง สุพรรณธนา	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านบึง	นายรังสรรค์ ศิลาพัฒน์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านแก่งพฤชัย	นายพงษ์ศิริ อุดมส์ขันธุ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านดงแหลม	นายทองดี ภูดีโส	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านโนนน้ำเกลือ	นายนำพร จงสิทธิ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหม่มม่น	นายสว่างจิตร ชมภูทัศน์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหม่มม่น	นายพิทักษ์ แกมนิรัตน์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

* ข้อมูลสำรวจ ณ เดือนตุลาคม ๒๕๕๙

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลหม่มม่นมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นพื้นที่ราบสูงลาดเทไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีลำน้ำที่เกิดจากเทือกเขาภูพาน ๒ สาย ไหลผ่าน จากทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ คือ ลำห้วยสังเคียบ และลำห้วยหมากพริก เกิดเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่อยู่ระหว่างพื้นที่ของหมู่ที่ ๕ ๖ และ ๗ ตำบลหม่มม่น มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๓๙ ตารางกิโลเมตร (๖๒,๔๐๐ ไร่)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหม่มม่น มีสภาพภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มี ๓ ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ตำบลหม่มม่น มีลักษณะเป็นดินจืด เป็นดินร่วนปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลหม่มม่น มีลักษณะแหล่งน้ำเป็นลำห้วย หนอง บึง และฝายน้ำล้น ดังนี้

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑.๑ ลำห้วย จำนวน ๔ สาย ดังนี้

๑) ลำห้วยพริก	๒) ลำห้วยสังเคียบ
๓) ลำห้วยกุดจาน	๔) ลำห้วยพฤชัย

๑.๒ บึง, หนอง มีจำนวน ๑๘ แห่ง ดังนี้

๑) หนองโน หมู่ที่ ๑	๒) หนองโนแล้ง หมู่ที่ ๑
๓) หนองเต่า หมู่ที่ ๒	๔) หนองกุดจิก หมู่ที่ ๒
๕) หนองสาธารณะ หมู่ที่ ๒	๖) หนองไชยวาน หมู่ที่ ๓
๗) หนองบัว หมู่ที่ ๔	๘) หนองโพธิ์ หมู่ที่ ๕
๙) บึงแก่งพฤชัย หมู่ที่ ๗	๑๐) หนองบอน หมู่ที่ ๘
๑๑) หนองหล่ม หมู่ที่ ๘	๑๒) หนองเอี้ยง หมู่ที่ ๙
๑๓) หนองสิม หมู่ที่ ๑๐	๑๔) หนองอีโหล่ หมู่ที่ ๑๐
๑๕) หนองเจ้าปู่ หมู่ที่ ๑๑	๑๖) หนองอ้อ หมู่ที่ ๖
๑๗) หนองกวางน้อย หมู่ที่ ๕	๑๘) หนองค่านกยูง หมู่ที่ ๕

๑.๓ ฝ่ายน้ำล้น จำนวน ๑๒ แห่ง

๑. ฝ่ายน้ำล้นบ้านแก่งพญาชัย หมู่ที่ ๗

๓. ฝ่ายน้ำล้น คสล. หมู่ที่ ๓

๕. ฝ่ายน้ำล้นห้วยไผ่ หมู่ที่ ๕

๗. ฝ่ายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๒

๙. ฝ่ายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๒

๑๑. ฝ่ายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๑ *

* ใช้งานได้ ๒ แห่ง

๒. ฝ่ายน้ำล้น หมู่ที่ ๓

๔. ฝ่ายน้ำล้นกุดจาน หมู่ที่ ๔ *

๖. ฝ่ายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๗

๘. ฝ่ายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๕

๑๐. ฝ่ายน้ำล้นห้วยสังเคียบ หมู่ที่ ๑๑

๑๒. ฝ่ายน้ำล้น คสล. หมู่ที่ ๑๐

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ไม่มีเขตป่าไม้ตามกฎหมาย

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลหม่อมม่นประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน ๑๑ หมู่บ้าน รวมเป็น ๒๒ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๗,๐๗๑ คน แยกเป็นชาย ๓,๔๓๔ คน หญิง ๓,๖๓๗ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๖๒ คน/ตารางกิโลเมตร

หมู่ที่	จำนวนราษฎร			ครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
๑	๔๒๙	๔๖๑	๘๙๐	๒๘๗
๒	๒๕๖	๒๖๐	๕๑๖	๑๕๘
๓	๓๗๔	๓๔๙	๗๒๓	๑๘๗
๔	๓๔๒	๓๗๘	๗๒๐	๑๖๑
๕	๒๒๖	๒๕๒	๔๗๘	๑๓๒
๖	๒๗๕	๒๗๔	๕๔๙	๑๓๕
๗	๔๑๒	๔๕๙	๘๗๑	๒๓๗
๘	๒๖๗	๒๘๕	๕๕๒	๑๙๖
๙	๓๘๓	๔๑๖	๗๙๙	๓๑๗
๑๐	๑๙๗	๒๐๖	๔๐๓	๑๑๔
๑๑	๒๔๑	๒๘๓	๕๒๔	๑๗๕
รวม	๓,๔๐๒	๓,๖๖๙	๗,๐๗๑	๒,๐๗๑

* ข้อมูลทะเบียนราษฎร สํารวจ ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึง อายุ ๒๐ ปี	จำนวน ๑,๖๓๖ คน
ช่วงอายุ ๒๑ ปี ถึง อายุ ๔๐ ปี	จำนวน ๒,๐๗๐ คน
ช่วงอายุ ๔๑ ปี ถึง อายุ ๖๐ ปี	จำนวน ๒,๒๘๘ คน
ช่วงอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป	จำนวน ๑,๐๒๓ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ โรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง ดังนี้

๑) โรงเรียนชุมชนหม่อมม่นวิทยาสรรพ์	หมู่ที่ ๑๑
๒) โรงเรียนบ้านนาทัน	หมู่ที่ ๔
๓) โรงเรียนบ้านบึงโคกสะอาด	หมู่ที่ ๖
๔) โรงเรียนบ้านหนองไผ่	หมู่ที่ ๕
๕) โรงเรียนแก่งพญาชัยวิทยา	หมู่ที่ ๗
๖) โรงเรียนบ้านดงแหลม	หมู่ที่ ๘

๔.๑.๒ โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง ดังนี้

๑) โรงเรียนประชารัฐพัฒนศึกษา	หมู่ที่ ๕
------------------------------	-----------

๔.๑.๓ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลหม่อมม่น ๑ แห่ง

๔.๑.๔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๕ แห่ง ดังนี้

๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหม่อมม่น	หมู่ที่ ๒
๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเม็ก	หมู่ที่ ๓
๓) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดโพธิ์ชัย	หมู่ที่ ๔
๔) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก่งพญาชัย	หมู่ที่ ๗
๕) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล (บ้านบึง) หมู่ที่ ๖	

๔.๒ สาธารณสุข

๔.๒.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหม่อมม่น	๑	แห่ง
๔.๒.๒ สุขศาลา	๙	แห่ง
๔.๒.๓ อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ	ร้อยละ ๑๐๐	

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ตำบลหม่อมม่น มีถนนติดต่อจากตัวอำเภอกับตัวชุมชนตำบล และระหว่างหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางตลอดแนว ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้แก่ บ้านนาทันหมู่ที่ ๕ บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ ๕ และบ้านบึงหมู่ที่ ๖ สภาพถนนดีสามารถใช้คมนาคมติดต่อกันได้ทุกฤดูกาล ส่วนเส้นทางที่ติดต่อกับอำเภอสมเด็จสามารถติดต่อได้ ๓ เส้นทาง คือ สายแรกเส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๔๑ ระหว่างอำเภอสมเด็จ-คำม่วง จากนั้นแยกเข้าถนนลาดยาง กรมทางหลวงชนบทหมายเลข กส ๔๐๒๙ สายโนนน้ำเกลือผ่านบ้านแก่งพญาชัย และเข้าสู่บ้านหม่อมม่น ระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร สายที่ ๒ เส้นทางจากบ้านหม่อมม่นผ่านบ้านคำกุงบ้านหนองแสง บ้านโนนสะอาด และเข้าสู่อำเภอสมเด็จ ระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบางส่วน และสายที่ ๓ เส้นทางจากบ้านหม่อมม่นผ่านบ้านอุ้ ตำบลมหาไชย บ้านกอก ตำบลผาเสวย เข้าสู่อำเภอสมเด็จระยะทาง ๑๖ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยางถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลูกรังบางส่วน

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๐๙๘ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

การประปาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหม่ม่น มีน้ำประปาใช้ทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน มีน้ำประปาใช้ จำนวน ๒,๐๙๘ ครัวเรือน ซึ่งมีระบบประปา จำนวน ๑๒ แห่ง ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๓ จำนวน ๒ แห่ง (องค์การบริหารส่วนตำบล)
- หมู่ที่ ๔ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง (องค์การบริหารส่วนตำบล)
- หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)
- หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๑ แห่ง (คณะกรรมการหมู่บ้าน)

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์อำเภอสมเด็จ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่อาชีพหลัก ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย และ ยางพารา อาชีพรอง ปลูกเห็ดฟาง สวนยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย พืชล้มลุกและค้าขาย อาชีพเสริม รับจ้างทั่วไป เลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่

๖.๒ การประมง

เกษตรกรขาดสระเก็บกักน้ำ เพื่อใช้ในการเกษตรเป็นจำนวนมากพอสมควร จึงนำมาใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงปลา เช่น ปลานิล ปลาดูบ ปลาไน เกษตรกรจะเลี้ยงปลาแบบธรรมชาติ

๖.๓ การปศุสัตว์

เกษตรกรตำบลหม่ม่น จะเลี้ยงสัตว์ตามสภาพความเป็นอยู่ ตามศักยภาพของแต่ละรายเป็นการเลี้ยงที่ไม่ค่อยถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งการให้อาหารและการสุขาภิบาล เลี้ยงเป็นรายย่อยทำให้มีปัญหาด้านการตลาด บางครั้งต้องประสบภาวะขาดทุน เช่น สุกร สัตว์ที่เลี้ยงได้แก่ โค กระบือ สุกร ไก่ และเป็ด วัตถุประสงค์การเลี้ยงนั้น โคเนื้อ กระบือ และสุกรเลี้ยงเพื่อการจำหน่ายเป็นรายได้เสริมส่วนการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ และเป็ดเทศ เลี้ยงไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายเป็นรายได้เสริม

๖.๔ การบริการ

๑) ร้านเสริมสวย จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

หมู่ที่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง

หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง

- ๒) ร้านถ่ายเอกสาร หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง
- ๓) ร้านถ่ายรูป หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง
- ๔) ร้านอาหาร หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง
- ๕) ห้องเช่า จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้
 - หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว “บึงบัวแดงแก่งพฤชัย” บึงแก่งพฤชัยมีพื้นที่ทั้งหมด (ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง) ๘๔๐ ไร่ ๓ งาน ๑๖ ตารางวา ถนนรอบบึงแก่งพฤชัยมีระยะทาง ๕ กิโลเมตร เดินทางจากอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผ่านถนนหมายเลข ๔๐๔๑ ระยะทาง ๑๐.๓๐ กิโลเมตร ถึงบ้านบึงเดินทางเข้าไปถึงบึงบัวแดงแก่งพฤชัย รวมระยะทาง ๑๑.๓๒ กิโลเมตร บึงแก่งพฤชัยเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ เอื้อให้ดอกบัวแดงเกิดขึ้น เป็นบริเวณกว้างประมาณ ๓๐ ไร่ ดอกบัวจะออกดอกในช่วงเดือนธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ และค่อยๆลดปริมาณในเดือนมีนาคม

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ๑) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔ แห่ง
 - โรงงานผลิตน้ำแข็ง หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง
 - โรงงานสมเด็จไม้สับ หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ แห่ง
 - โรงงานผลิตน้ำตาล หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง
- ๒) โรงสี ๑๑ แห่ง ดังนี้
 - หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๒ แห่ง
 - หมู่ที่ ๔ จำนวน ๔ แห่ง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ๑) ปั้นน้ำมัน (ปั้นหลอด) และก๊าซ ๘ แห่ง
 - หมู่ที่ ๑ จำนวน ๒ แห่ง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๗ จำนวน ๒ แห่ง หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ๒) ร้านค้าขายปลีก จำนวน ๖๓ แห่ง มีดังนี้
 - หมู่ที่ ๑ จำนวน ๖ แห่ง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๕ แห่ง
 - หมู่ที่ ๓ จำนวน ๕ แห่ง หมู่ที่ ๔ จำนวน ๔ แห่ง
 - หมู่ที่ ๕ จำนวน ๓ แห่ง หมู่ที่ ๖ จำนวน ๖ แห่ง
 - หมู่ที่ ๗ จำนวน ๘ แห่ง หมู่ที่ ๘ จำนวน ๙ แห่ง
 - หมู่ที่ ๙ จำนวน ๘ แห่ง หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๕ แห่ง
 - หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๔ แห่ง
- ๓) ร้านอินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๒ แห่ง ดังนี้
 - หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง
 - หมู่ที่ ๔ จำนวน ๔ แห่ง
 - หมู่ที่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง

- หมู่ที่ ๘ จำนวน ๓ แห่ง
หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง
หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๒ แห่ง
- ๔) ร้านซ่อม/ร้านปะยาง จำนวน ๖ แห่ง ดังนี้
หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ แห่ง
หมู่ที่ ๘ จำนวน ๕ แห่ง
- ๕) ธนาคารข้าว จำนวน ๒ แห่ง
หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเป็นหลัก มีครัวเรือนที่ทำนาเป็นอาชีพหลัก ลำดับแรก อาชีพรองลงมาเป็นการปลูกผักสวนครัว พืชล้มลุก และค้าขาย และรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพเสริม นอกจากนี้ยังพบว่า มีจำนวนครัวเรือนที่สมาชิกออกไปทำงานนอกจังหวัด

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่	จำนวนราษฎร			ครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
๑	๔๓๓	๔๕๖	๘๘๙	๒๙๖
๒	๒๕๔	๒๕๒	๕๐๖	๑๖๔
๓	๓๗๐	๓๔๗	๗๑๗	๑๙๒
๔	๓๓๔	๓๗๗	๗๑๑	๑๖๖
๕	๒๕๕	๒๗๕	๕๓๐	๑๓๘
๖	๒๗๒	๒๗๙	๕๕๑	๑๔๑
๗	๔๐๓	๔๕๘	๘๖๑	๒๕๐
๘	๒๕๙	๒๗๓	๕๓๒	๒๐๕
๙	๓๙๐	๔๒๑	๘๑๑	๒๙๕
๑๐	๑๘๗	๒๐๒	๓๘๙	๑๑๕
๑๑	๒๔๔	๒๗๐	๕๑๔	๑๗๗
รวม	๓,๔๐๑	๓,๖๑๐	๗,๐๑๑	๒,๑๓๙

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอนสลับกับที่ลุ่ม บางพื้นที่ไม่เหมาะต่อการทำการเกษตร พืชที่มีพื้นที่ปลูกมากช่วงฤดูฝน ได้แก่ ข้าวนาปี ส่วนพืชชนิดอื่นมีพื้นที่ปลูกไม่มาก เช่น มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน และพืชผักฤดูแล้งหลังฤดูการทำนา โดยอาศัยน้ำจากสระ พืชที่ปลูกมี ข้าวโพดหวาน เห็ดฟาง ผักกวางตุ้ง หอมแบ่ง และแตงร้าน วัตถุประสงค์ในการปลูกเพื่อจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือน การปลูกเห็ดฟางหลังฤดูการทำนา เพื่อเป็นการหมุนเวียนทรัพยากรให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ หลังจากเกษตรกรทำนาเสร็จพื้นที่นาว่าง เกษตรกรจะทำการเพาะเห็ดฟางจากเปลือกมันสำปะหลัง

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วยหมากพริก ห้วยพญาชัย ห้วยสังเคียบ หนองบอน หนองไชยวาน หนองเจ้าปู่ หนองหล่ม หนองโน บึงพญาชัย หนองเต่า เป็นต้น

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เช่น สระน้ำ บ่อน้ำในไร่นา เป็นต้น

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

การประปาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น มีน้ำประปาใช้ทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน มีน้ำประปาใช้ จำนวน ๒,๑๓๙ ครัวเรือน ซึ่งมีระบบประปา จำนวน ๑๒ แห่ง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนโดยส่วนมาก หมู่ที่ ๑-๑๑ นับถือศาสนาพุทธ

๘.๑.๑ วัด ๘ แห่ง ดังนี้

๑) วัดเหนือหม่อม หมู่ที่ ๑	๒) วัดศรีเมืองจันทร์ หมู่ที่ ๓
๓) วัดโพธิ์ชัย หมู่ที่ ๔	๔) วัดอินทรวินัย หมู่ที่ ๕
๕) วัดบึงพญาชัย หมู่ที่ ๖	๖) วัดแก่งพิชัย หมู่ที่ ๗
๗) วัดป่าวาริวัน หมู่ที่ ๘	๘) วัดโพธิ์วาราม หมู่ที่ ๑๑

๘.๑.๒ สำนักสงฆ์ ๕ แห่ง

๑) สำนักสงฆ์อรุณวงศ์ หมู่ที่ ๒	๒) สำนักสงฆ์ธรรมภักดี หมู่ที่ ๙
๓) สำนักสงฆ์ธรรมบันดาลอรัญวาสี หมู่ที่ ๖	๔) สำนักสงฆ์วัดเจติย์ หมู่ที่ ๗
๕) สำนักสงฆ์เทพนิมิต หมู่ที่ ๕	

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลหม่อมม่นมีวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ได้แก่

๑. บุญข้าวจี่หรือบุญเดือนสาม
๒. บุญเผาสุ หรือ บุญเดือนสี่ หรือ มหาชาติ นิยมบวชภิกษุใหม่ในเดือนนี้ด้วยถือว่าได้กุศลแรง
๓. บุญบั้งไฟ หรือบุญเดือนหก บุญบั้งไฟ กำหนดทำกันในเดือนหกเรียกว่าบุญเดือนหก เพื่อขอฟ้าขอฝนจากเทวดาเมื่อถึงฤดูแห่งการเพาะปลูก ทำไร่นา

๔. เข้าพรรษา หรือบุญเดือนแปด การอยู่ประจำวัดวัดเดียวตลอดสามเดือนในฤดูฝนโดยปกติ กำหนดเอาวันแรมหนึ่งค่ำเดือนแปดเป็นวันเริ่มต้น เรียกว่าบุญเดือนแปด

๕. บุญข้าวจี่หรือบุญเดือนเก้า การห่อข้าวปลาอาหารและของเคี้ยวของกินเป็นห่อ ๆ แล้วเอาไปถวายทานบ้าง ไปแขวนตามกิ่งไม้ในวัดบ้าง เรียกว่าบุญข้าวจี่หรือบุญเดือนเก้า

๖. บุญข้าวจี่หรือบุญเดือนสิบ การเขียนชื่อใส่สลากให้พระภิกษุและสามเณรจับและเขียนชื่อใส่ภาชนะข้าวถวายตามสลากนั้นและทำบุญอย่างอื่นมีรักษาศีลฟังธรรม เป็นต้น เรียกว่าบุญข้าวจี่ (สลาก) เพราะกำหนดให้ทำในเดือนสิบ จึงเรียกว่าบุญเดือนสิบ

๗. บุญออกพรรษา หรือบุญเดือนสิบเอ็ด การออกจากเขตจำกัดไปพักแรมที่อื่นได้เรียกว่าออกวัดสา คำว่าวัดสาหมายถึงฤดูฝน ในปีหนึ่งมี ๔ เดือนคือ ตั้งแต่วันแรมสี่ค่ำเดือนแปดถึงขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ ในระยะสี่เดือนสามเดือนต้น ให้เข้าวัดก่อน เข้าครบกำหนดสามเดือนแล้วให้ออก อีกเดือนที่เหลือให้หาผ้าจีวรมาผลัดเปลี่ยนการทำบุญมีให้ทานเป็นต้น เรียกว่าการทำบุญเดือนสิบเอ็ด

๘. บุญกฐิน หรือ บุญเดือนสิบสอง ผักกฐินนี้มีกำหนดเวลาในการถวายเพียงหนึ่งเดือนคือ ตั้งแต่ แรมหนึ่งค่ำเดือนสิบเอ็ด ถึง เพ็ญสิบสอง เพราะกำหนดเวลาทำในเดือน ๑๒ จึงเรียกว่าบุญเดือนสิบสอง

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

กลุ่มจักสาน หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๘ กลุ่มทอผ้า หมู่ที่ ๘ กลุ่มทำไม้กวาดดอกหญ้า หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๓

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

เครื่องจักสาน ผ้าทอมือ ทอผ้าด้วยกี่กระตุก และไม้กวาดดอกหญ้า

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

๙.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๙.๑.๑.๑ ลำห้วย จำนวน ๔ สาย ดังนี้

๑) ลำห้วยพริก	๒) ลำห้วยสังเคียบ
๓) ลำห้วยกุดจาง	๔) ลำห้วยพฤษัย

๙.๑.๑.๒ บึง, หนอง มีจำนวน ๑๘ แห่ง ดังนี้

๑) หนองโน หมู่ที่ ๑	๒) หนองโนแล้ง หมู่ที่ ๑
๓) หนองเต่า หมู่ที่ ๒	๔) หนองกุดจิก หมู่ที่ ๒
๕) หนองสาธารณะ หมู่ที่ ๒	๖) หนองไชยวาน หมู่ที่ ๓
๗) หนองบัว หมู่ที่ ๔	๘) หนองโพธิ์ หมู่ที่ ๕
๙) บึงแก่งพฤษัย หมู่ที่ ๗	๑๐) หนองบอน หมู่ที่ ๘
๑๑) หนองหล่ม หมู่ที่ ๘	๑๒) หนองเอี้ยง หมู่ที่ ๙
๑๓) หนองสิม หมู่ที่ ๑๐	๑๔) หนองอีโหล่ หมู่ที่ ๑๐
๑๕) หนองเจ้าปู่ หมู่ที่ ๑๑	๑๖) หนองอ้อ หมู่ที่ ๖
๑๗) หนองกวางน้อย หมู่ที่ ๕	๑๘) หนองค่านกยูง หมู่ที่ ๕

๙.๑.๑.๓ ฝายน้ำล้น จำนวน ๑๒ แห่ง

๑. ฝายน้ำล้นบ้านแก่งพฤษัย หมู่ที่ ๗	๒. ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๓
๓. ฝายน้ำล้น คสล. หมู่ที่ ๓	๔. ฝายน้ำล้นกุดจาง หมู่ที่ ๔ *
๕. ฝายน้ำล้นห้วยไผ่ หมู่ที่ ๕	๖. ฝายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๗
๗. ฝายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๒	๘. ฝายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๕
๙. ฝายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๒	๑๐. ฝายน้ำล้นห้วยสังเคียบ หมู่ที่ ๑๑
๑๑. ฝายน้ำล้นห้วยพริก หมู่ที่ ๑ *	๑๒. ฝายน้ำล้น คสล. หมู่ที่ ๑๐

๙.๒ ป่าไม้

ไม่มีเขตป่าไม้ตามกฎหมาย

๙.๓ ภูเขา

ไม่มีเขตภูเขาตามกฎหมาย

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มนาดอน เหมาะแก่การเพาะปลูก พืชทางการเกษตรกรรมทำไร่นา มีสภาพพื้นที่ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับใช้ทำการเกษตร

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มี ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ
๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
 - (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
 - (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
 - (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- (๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (๒) สร้างคนให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ครอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ
- (๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และขอนแก่น ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ สู่อุตสาหกรรมน้ำโขง”

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

- (๑) การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๒) การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และโลจิสติกส์
- (๓) การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดกาฬสินธุ์

“กาฬสินธุ์เมืองอาหารปลอดภัย ภูมิปัญญาวิถีถิ่นไทย น่าน้ำอภัย ท่องเที่ยว และลงทุน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป อาหารปลอดภัย และพืชเศรษฐกิจหลักแบบครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของกลุ่มผู้ผลิตอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของภาคการตลาด เพื่อสร้างความยั่งยืน

และแข่งขันได้ของสินค้าอาหารปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักเพื่อเพิ่มมูลค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยนวัตกรรมให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๑ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ผ้าไหมแพรวา ผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้า OTOP

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง และยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และ Startup จากภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและมีเอกภาพ เพื่อสร้างอำนาจต่อรองทางการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๔ เพิ่มศักยภาพการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต การแปรรูป การจำหน่าย ผ้าไหมแพรวา สินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานแบบครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพของจังหวัด ให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และการบริหารจัดการน้ำ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนวาระจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย การดูแลผู้ด้อยโอกาส ตามกรอบกิจกรรม ๓ ดี (คนดี รายได้ดี สุขภาพดี)

กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการบูรณาการการจัดการขยะอย่างถูกสุขอนามัย

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพ/คุณภาพในการบริหารจัดการองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย การดูแลผู้ด้อยโอกาส ตามกรอบกิจกรรม ๓ ดี (คนดี รายได้ดี สุขภาพดี)

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ และการเชื่อมโยงข้อมูลด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงภายในและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหาสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับมาตรการการแก้ปัญหาอาชญากรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๔.๑ วิสัยทัศน์

“การเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและบริการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาคน และสังคมอย่างยั่งยืน”

๑.๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล

๓. ส่งเสริมการสาธารณสุขและการจัดระบบสวัสดิการสังคมและคุ้มครองสิทธิของประชาชน

๔. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ
๕. การเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๖. สนับสนุนบทบาทของสตรีในท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. การส่งเสริมการมีอาชีพรายได้ และความเข้มแข็งของชุมชน
๘. ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง
๙. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจฐานรากประชาชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืนสู่ประชาคมอาเซียน

๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเพื่อทางรอดและทางเลือก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการผลิตการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร
๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย (GAP)
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์สารสนเทศข้อมูลทางการเกษตร
๕. การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้นตามแนวทางการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ส่งเสริมให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากอินทรีย์ชีวภาพที่มีคุณภาพ
๗. การพัฒนาแหล่งน้ำและกระจายน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภค บริโภค
๘. ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา
๙. ส่งเสริมกลุ่มผู้ผลิตเกษตรกรอินทรีย์ชีวภาพ ปศุสัตว์ และการเกษตรแบบผสมผสานอย่างครบวงจร

๑๐. ยกระดับผลผลิตทางการเกษตรทุกรูปแบบในการส่งออกสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผ้าไหมแพรวา และส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ
๓. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตผ้าไหมแพรวาและผ้าทอพื้นเมือง
๔. ส่งเสริมและเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๕. ส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพ
๖. ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาดระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
๗. การวิจัยการผลิตการตลาดผ้าไหมแพรวา
๘. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมการลงทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๑๐. ส่งเสริมและต่อยอดจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
๑๑. เสริมสร้างอาชีพ ผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์
๑๒. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ
๑๓. ส่งเสริมและเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๑๔. ส่งเสริมพัฒนาทำนุบำรุงศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๒. เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีศักยภาพ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริการ และอุตสาหกรรม
๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
๕. การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
๖. ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
๗. การพัฒนาปัจจัยการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาด้านบริการและการท่องเที่ยว
๙. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่นทุกประเภท เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ ฯลฯ
๑๐. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ และการให้บริการ
๑๑. ส่งเสริมงานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๑๒. ส่งเสริมพัฒนาความมั่นคงด้านปัจจัยการผลิต ส่งเสริมความมั่นคงในพื้นที่ทำกิน และเพิ่มศักยภาพการเข้าถึงแหล่งทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง
๒. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓. พัฒนาด้านผังเมือง
๔. พัฒนาระบบการจัดการน้ำ
๕. พัฒนาระบบพลังงาน
๖. พัฒนาระบบกำจัดขยะ
๗. พัฒนาระบบสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๓. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และวิถีชุมชน
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าแบบกลุ่มชุมชน อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สนับสนุนการจัดการอย่างมีส่วนร่วม
๕. ส่งเสริมระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดระบบกำจัดขยะ ของเสียอันตราย มลพิษทางอากาศ โดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจร
๖. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน
๗. สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษาความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารงาน กิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. สร้างความเข้มแข็งของระบบตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๔. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๕. การเพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการภาครัฐ
๖. ส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน
๗. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. การบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยและเร่งรัดช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัย
๙. ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้เหลือน้อยที่สุด
๑๐. การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
๑๑. เพิ่มศักยภาพการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๒. ส่งเสริมการบริหารงานแบบบูรณาการภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๑๓. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบครบวงจร
๑๔. ส่งเสริมเขตชุมชนและปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
๑๕. ส่งเสริมรักษาความมั่นคงของประเทศโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ชุมชนน่าอยู่ พัฒนาคุณภาพชีวิต อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

๒.๒ พันธกิจ

- ๒.๒.๑ การจัดให้มีและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.๒.๒ ส่งเสริมกิจกรรมด้านการเกษตร และปศุสัตว์
- ๒.๒.๓ ส่งเสริมด้านสาธารณสุข และสวัสดิการสังคม
- ๒.๒.๔ ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ รายได้ และกลุ่มอาชีพ
- ๒.๒.๕ ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๒.๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา
- ๒.๒.๗ ทำนุบำรุงศาสนา จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๒.๒.๘ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๒.๙ รักษา ฟื้นฟู ระบบนิเวศน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
- ๒.๒.๑๐ ส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬา
- ๒.๒.๑๑ การพัฒนาองค์กร การบริการประชาชนที่ดี และมีส่วนร่วม

๒.๓ วัตถุประสงค์

- ๒.๓.๑ การคมนาคมภายในหมู่บ้าน ถนนการเกษตร สะดวกรวดเร็ว มีระบบประปาที่ดี
- ๒.๓.๒ ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษา และเห็นความสำคัญทางการศึกษา มีสื่อการเรียนรู้ที่

ทันสมัย

๒.๓.๓ ประชาชนได้เรียนรู้ถึงจารีตประเพณี วัฒนธรรม และได้รับความไว้วางใจจารีตประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น

๒.๓.๔ ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการเกษตร และปศุสัตว์

๒.๓.๕ ประชาชนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการดำเนินกิจการของกลุ่มอาชีพ

๒.๓.๖ ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และช่วยการรักษาสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๗ มีกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมงานประเพณีตามจารีตประเพณี

๒.๓.๘ ประชาชนได้รับการส่งเสริมสุขภาพ และบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๓.๙ ประชาชนมีอาชีพและรายได้

๒.๓.๑๐ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน

๒.๓.๑๑ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และได้รับความช่วยเหลือกรณีเกิดสาธารณภัย

๒.๓.๑๒ ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๓.๑๓ ประชาชนรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึง และประทับใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๓ ยุทธศาสตร์

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ เป้าประสงค์

๒.๔.๑ เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๔.๒ เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๔.๓ เพื่อพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๔.๔ เพื่อพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๔.๕ เพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔.๖ เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงาน โดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๖ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. หอกระจายข่าว ระบบน้ำ อุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ ระบบไฟฟ้า ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ สัญญาณไฟกระพริบ ฯลฯ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อดหนุนอปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ
	การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่
	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้านกองทุนหลักประกันสุขภาพ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ฯลฯ
	อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น -โครงการประเพณีบุญบั้งไฟ -โครงการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ -โครงการบวชชีพรามณ์ ฯลฯ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่อปพร. ฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้ ปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองดองสมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ฯลฯ
	สร้างเสริมสุขภาวะในชุมชน เช่นการจัดการแข่งขัน กีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ฯลฯ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชน ป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ฯลฯ
	เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
	เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุด

๒.๗ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๒.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม
 - ๒.๓ กลยุทธ์การพัฒนาการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - ๒.๔ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาทางการศึกษา
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี
 - ๓.๓ กลยุทธ์การพัฒนาด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาการจักระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการกีฬา
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - ๖.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารงาน

๒.๘ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น

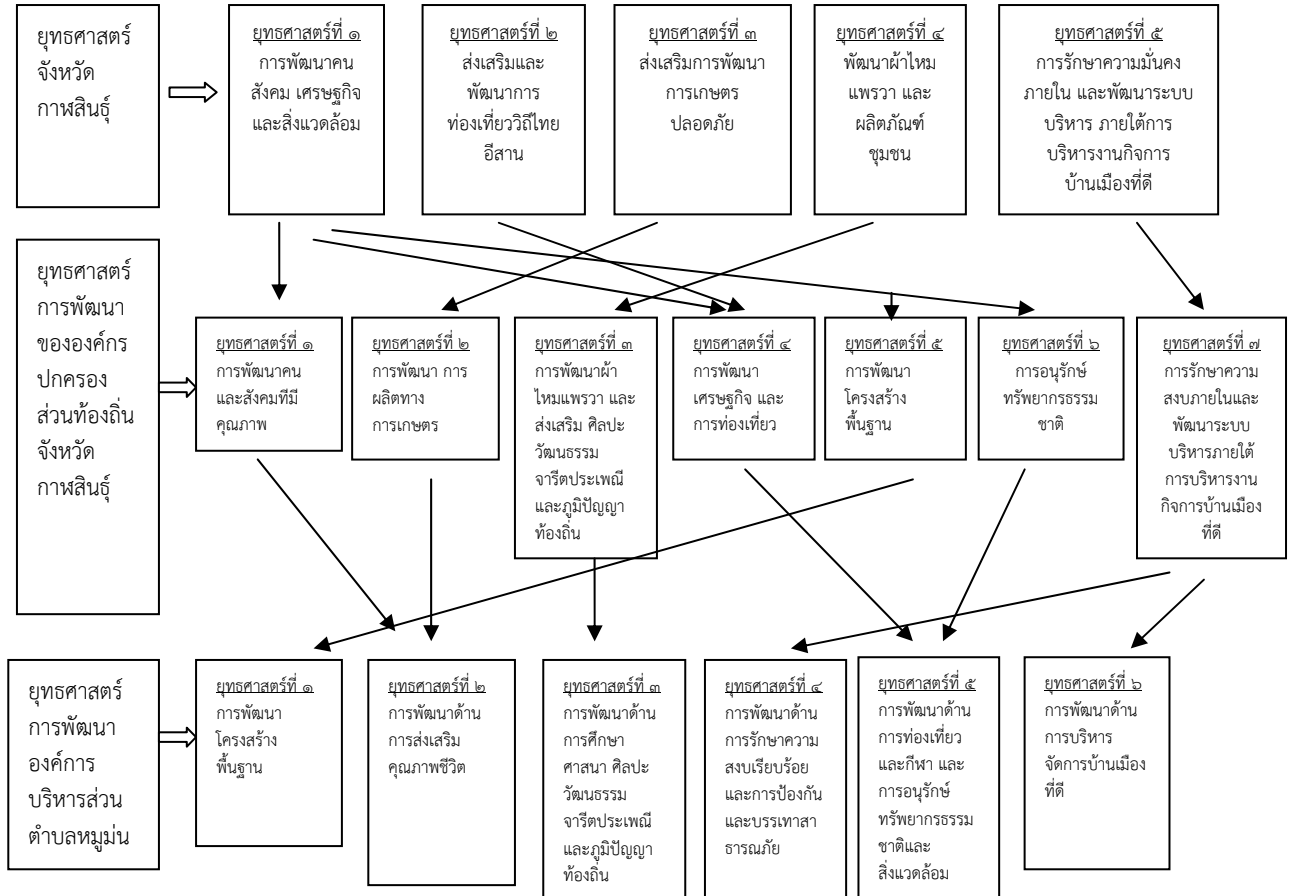
การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ และ ๑๕ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๒.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม
 - ๒.๓ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - ๒.๔ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการศึกษา
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการศาสนา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี
 - ๓.๓ กลยุทธ์การพัฒนาด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - ๕.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการกีฬา
 - ๕.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - ๖.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารงาน

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบุคลากรและทรัพยากรบุคคลในพื้นที่ (Man)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๑. มีบุคลากรในองค์กรที่มีความสามารถทำงานได้หลากหลายหน้าที่</p> <p>๒. ประชากรมีประมาณเจ็ดพันกว่าคนถือเป็นจำนวนที่เหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไปทำให้สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๓. มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งในพื้นที่หลายกลุ่ม เช่น กลุ่มเพาะเห็ดฟาง กลุ่มเกษตรยางพารา กลุ่มเพาะเห็ดบด ฯลฯ</p> <p>๔. ผู้นำชุมชน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นสามารถช่วยเหลือประชาชนในเขตพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๑. อัตรากำลังคนทำงานในองค์กรมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรที่มีรายได้เทียบเท่ากัน</p> <p>๒. บุคลากรทำงานหลายหน้าที่ ทำให้การทำงานล่าช้า</p> <p>๓. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องหน้าที่ ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>๔. ปัญหาการแพร่ระบาดของปัญหาหายเสฟติดในวัยรุ่นในเขตตำบล</p> <p>๖. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนา</p>

	๗. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ขาดความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
--	---

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการเพิ่มเติมอัตรากำลังในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยไม่ใช้งบประมาณของ อบต.</p> <p>๒. มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งในพื้นที่หลายกลุ่ม เช่น กลุ่มเพาะเห็ดฟาง กลุ่มเกษตรยางพารา กลุ่มเพาะเห็ดบด ฯลฯ</p>	<p>๑. กรมส่งเสริมจัดสรรเงินค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็กไม่ครบตามเงินเดือนที่แท้จริง ให้ อบต.จ่ายส่วนเพิ่ม</p> <p>๒. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องหน้าที่ ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล</p>
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
<p>๑. จำนวนบุคลากรน้อยทำให้การบริหารงานด้านบุคลากรทำได้ง่าย</p>	<p>๑. จำนวนบุคลากรมีจำนวนจำกัด แต่จะเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มากขึ้นได้อย่างไร</p> <p>๒. จำนวนกลุ่มเกษตรในพื้นที่มีหลายกลุ่ม แต่จะทำให้เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้อย่างไร</p>

๒. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการเงิน (Money)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๑. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถด้านการเงิน</p> <p>๑. มีการตั้งงบประมาณแบบเกินดุลมาโดยตลอด ทำให้การบริหารงบประมาณมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. งบประมาณด้านบุคลากร ยังไม่เกินร้อยละ ๔๐</p>	<p>๑. บุคลากรในกองคลังมีน้อยเมื่อเทียบกับงาน</p> <p>๒. บุคลากรยังขาดความสามารถด้านระบบ e-laas</p> <p>๓. งบประมาณที่จัดสรรในแต่ละหมู่บ้าน มีจำนวนน้อย ซึ่งปัญหาความต้องการของประชาชนบางหมู่บ้านต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการแก้ไขปัญหา</p>
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. ได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น</p>	<p>๑. รัฐจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจ และส่วนใหญ่เป็นเงินผ่าน เช่น งบอาหารกลางวัน เบี้ยผู้สูงอายุ ผู้พิการ เอดส์ งบสาธารณสุขมูลฐาน</p>
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
<p>๑. การได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นทำให้ประหยัดงบประมาณ</p>	<p>๑. จะมีวิธีการใดที่จะสามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นปัญหาความต้องการของประชาชน</p>

๓. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ (Material)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>๑. มีรถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์ไว้คอยช่วยเหลือประชาชน เช่น ปัญหาภัยแล้ง ปัญหาไฟลามทุ่ง เป็นต้น</p> <p>๒. มีวัสดุครุภัณฑ์ที่ให้งานด้านเอกสารเพียงพอ</p>	<p>๑. บุคลากรขาดจิตสำนึกในการใช้วัสดุครุภัณฑ์ ใช้วัสดุครุภัณฑ์อย่างไม่คุ้มค่า</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. มีความทำนองที่ขัดข้องในการประสานความร่วมมือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. วัสดุครุภัณฑ์ที่มีอยู่เริ่มชำรุดและล้าสมัย
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. การมีรถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์ ทำให้สามารถให้บริการประชาชนในเรื่องภัยแล้ง และสามารถป้องกันและบรรเทาเมื่อเกิดอัคคีภัยได้	๑. จะมีวิธีการอย่างไรให้บุคลากรมีจิตสำนึกในการใช้วัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

๔. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการบริหารจัดการ (Management)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. นโยบายผู้บริหารเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและนำปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนมาแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ๒. ผู้บริหารมีการบริหารจัดการด้านบุคลากรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม	๑. บุคลากรยังขาดความรู้เรื่องกฎหมายและระเบียบต่างๆ อย่างถ่องแท้
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีเว็บไซต์รวมหนังสือสั่งการต่างๆ รวมระเบียบกฎหมาย รวมระบบสารสนเทศต่างๆ	๑. ปัญหาในระเบียบข้อกฎหมายที่ยังไม่ครอบคลุมความต้องการของประชาชน เช่น ไฟไหม้บ้านหลังเดียว รัฐให้การช่วยเหลือไม่ได้ เป็นต้น ๒. ปัญหาข้อระเบียบกฎหมายที่ไม่ชัดเจนของส่วนกลางในด้านการบริหารการศึกษา เช่น เด็กปฐมวัยที่ไร้สัญชาติจะมีสิทธิได้รับสวัสดิการอาหารกลางวัน อาหารเสริมนมหรือไม่ เป็นต้น
	๓. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ อปท.อย่างเข้มข้น บางครั้งปัญหาไม่ได้เกิดที่ อปท.แต่เป็นปัญหาระเบียบกฎหมายที่ส่วนกลางกำหนดตามมีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ปัญหาฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าได้หรือไม่ ฯลฯ
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. ผู้บริหารยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล	๑. จะทำให้บุคลากรมีความรู้เรื่องระเบียบกฎหมายให้ถ่องแท้เพื่อการปรับใช้ในพื้นที่ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร

๕. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. สถานที่ตั้งมีเส้นทางหลวงแผ่นดินผ่าน ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างจังหวัดกาฬสินธุ์กับจังหวัดอุดรธานี	๑. ประชาชนขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกินและที่อยู่อาศัย ๒. ไม่มีการพัฒนาแหล่งน้ำ ทำให้แหล่งน้ำที่มีอยู่

๒. สภาพดินเหมาะสำหรับการทำการเกษตร	ไม่สามารถใช้ทำการเกษตรได้
๓. มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่หลายแหล่ง เช่น หนองแก่งพญาชัย หนองไชยวาน หนองโน เป็นต้น	๓. ขาดความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาหมู่บ้าน ๒. กระแสเกษตรพอเพียง การใช้ปุ๋ยชีวภาพ และกระแสการดูแลสุขภาพ ทำให้ตลาดสินค้าทางการเกษตรมีแนวโน้มต้องการสินค้าเกษตรปลอดสารพิษเพิ่มขึ้น	๑. มีถนนหลายสายในพื้นที่ที่เป็นทรัพย์สินของหน่วยงานอื่น เช่น กรมทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับถนน จะได้รับการแก้ไขที่ล่าช้า ๒. ราชการส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจมากมายให้ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณให้ท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการ เช่น การถ่ายโอนถนนมาให้ท้องถิ่นแต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาซ่อมแซม
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. ที่ตั้งของตำบลมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ (หนองแก่งพญาชัย) สามารถพัฒนาเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้	๑. ทำอย่างไรเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ (หนองแก่งพญาชัย) ให้เป็นและน้ำเพื่อการเกษตร และเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือ

การอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการแบ่งชนชั้นเพิ่มมากขึ้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลับเกิดขึ้น และอาจมีพม่าทาวน ลาวทาวน กัมพูชาทาวน ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะ เป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อ การปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืช และโรคระบาดสัตว์ และต้องเร่งพัฒนาการเกษตรที่มีคุณภาพเพื่อเพิ่มรายได้รวมของประชากรในเขตตำบล

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น จึงมีนโยบายมุ่งเน้นให้ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้สอดแทรกการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษ และภาษาต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action programme-VAP) ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้น ทั้งโดยตั้งใจ และความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้งอาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวกีฬา

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งพัฒนาด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจของตำบล และยังคงส่งเสริมการกีฬาในเขตตำบลเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง

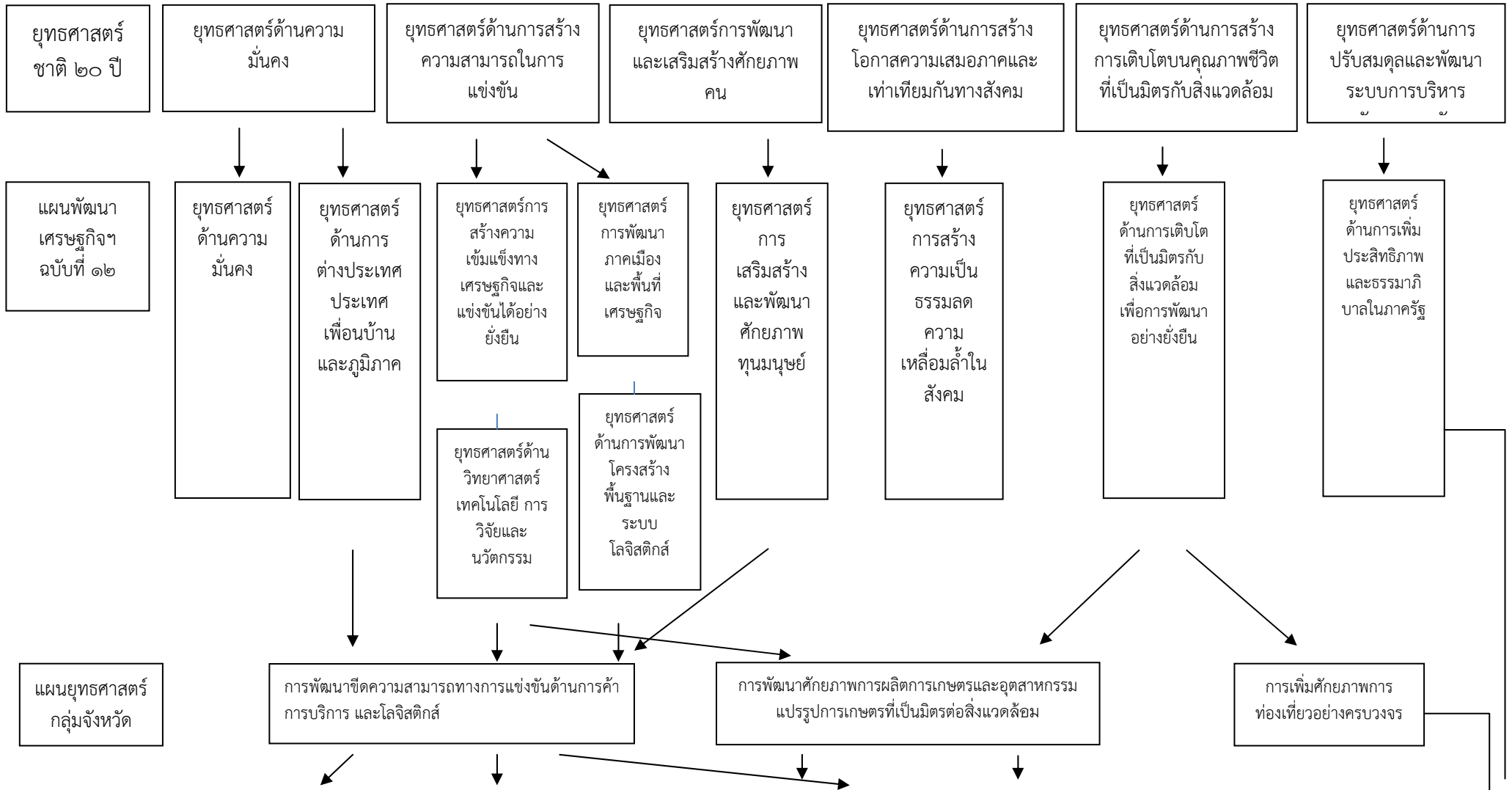
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย จะทำให้ปัญหาเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาขยะในแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีชาวต่างชาติเข้ามาอยู่อาศัยจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหม่มม่น จำเป็นต้องเร่งให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน โดยการคัดแยกขยะโดยคนในชุมชนเอง และต้องปลูกฝังการกำจัดขยะให้แก่เยาวชน ซึ่งถือเป็นวาระเร่งด่วนของตำบล พร้อมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบลให้คงสืบไป

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

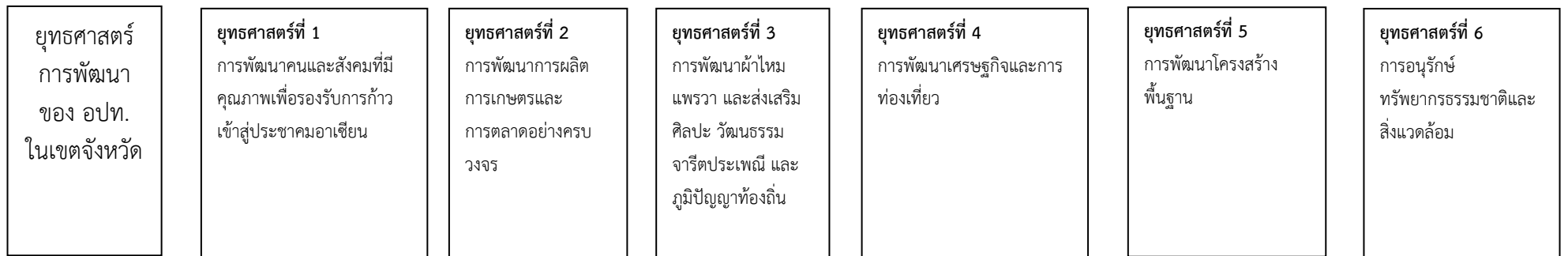
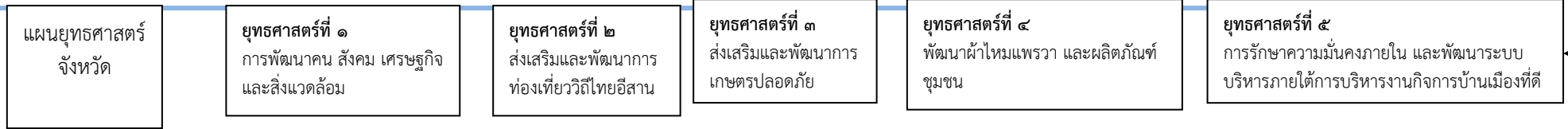
การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ ภาษาในกลุ่มอาเซียน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น

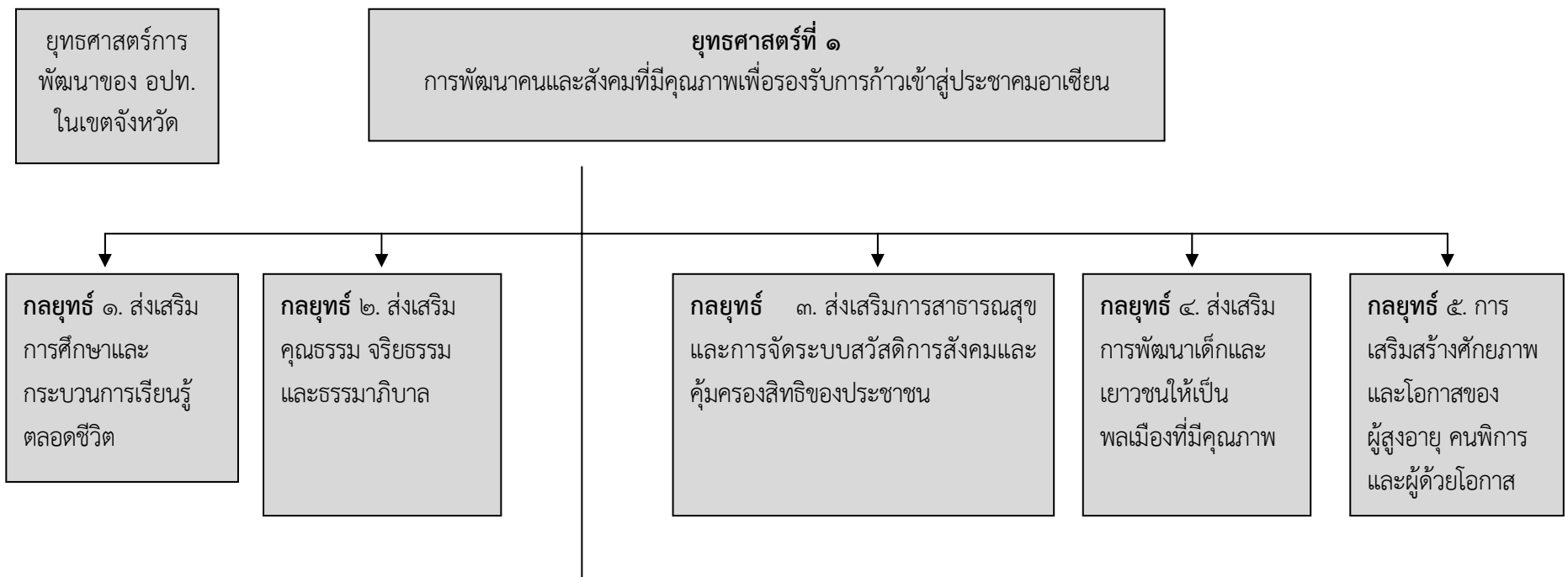

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น เริ่มเดิมฉบับที่ ๓

๓๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด

กลยุทธ์ ๖. สนับสนุน
บทบาทของสตรีใน
ท้องถิ่นในการมีส่วน
ร่วมในการพัฒนา
ท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๗. การ
ส่งเสริมการมีอาชีพ
รายได้ และความ
เข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์ ๘. ส่งเสริม
สนับสนุนความ
เข้มแข็งของสถาบัน
ครอบครัว

กลยุทธ์ ๙. ส่งเสริม
การวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ ๑๐. ส่งเสริม
และสนับสนุนการ
พัฒนาศักยภาพ
เศรษฐกิจฐานราก
ประชาชนในการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การ
พัฒนาของ อปท.
ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาการผลิตการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร

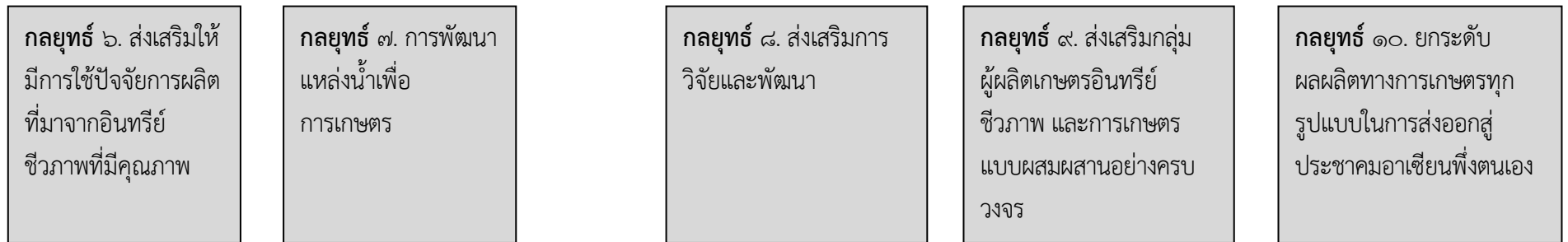
กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริม
การเพิ่มผลผลิตทาง
การเกษตร

กลยุทธ์ ๒. ส่งเสริม
การผลิตสินค้าเกษตรที่
ได้คุณภาพมาตรฐาน
และปลอดภัย (GAP)

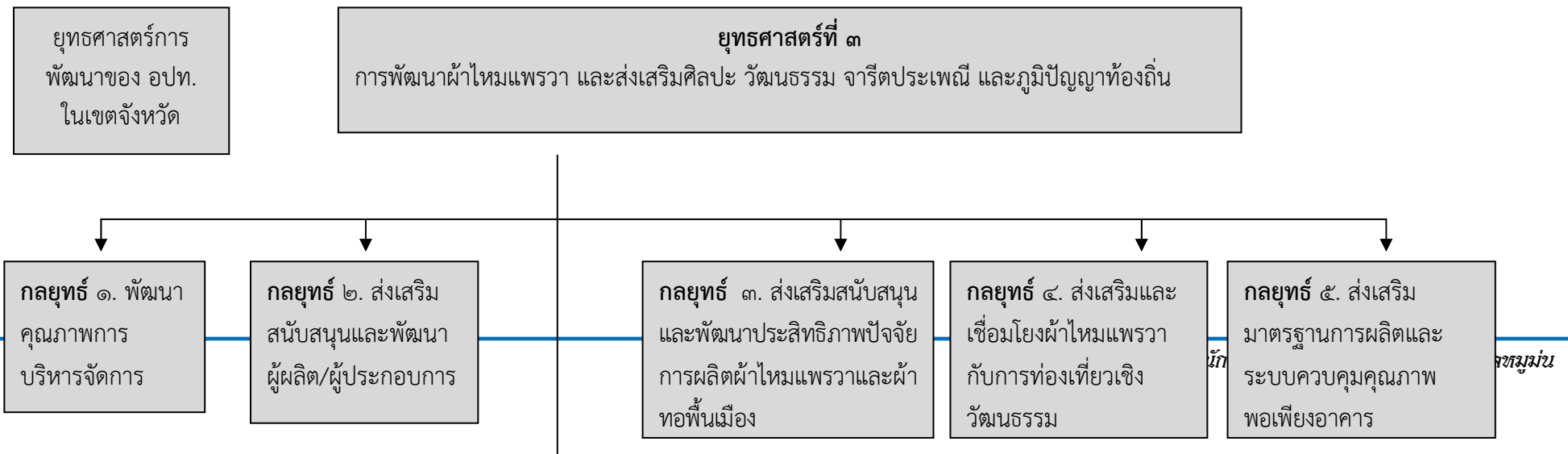
กลยุทธ์ ๓. การสร้าง
มูลค่าเพิ่ม

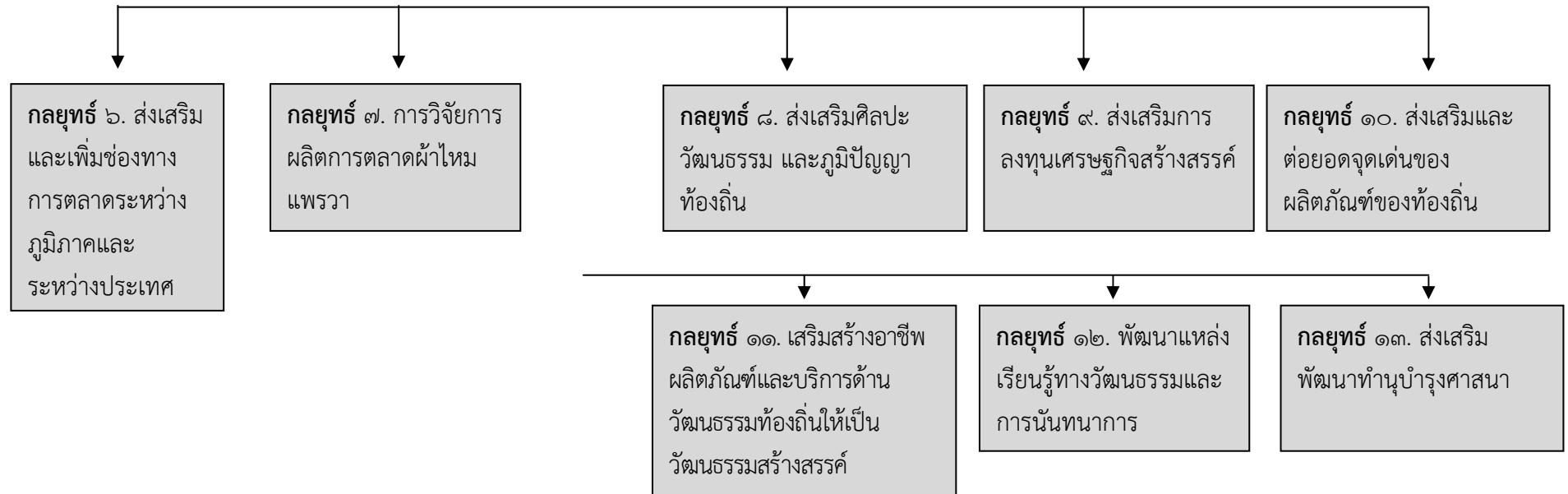
กลยุทธ์ ๔. การพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานและศูนย์
สารสนเทศข้อมูลทาง
การเกษตร

กลยุทธ์ ๕. การบริหาร
จัดการองค์กรเกษตรกรให้
เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมี
รายได้เพิ่มขึ้นตาม
แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

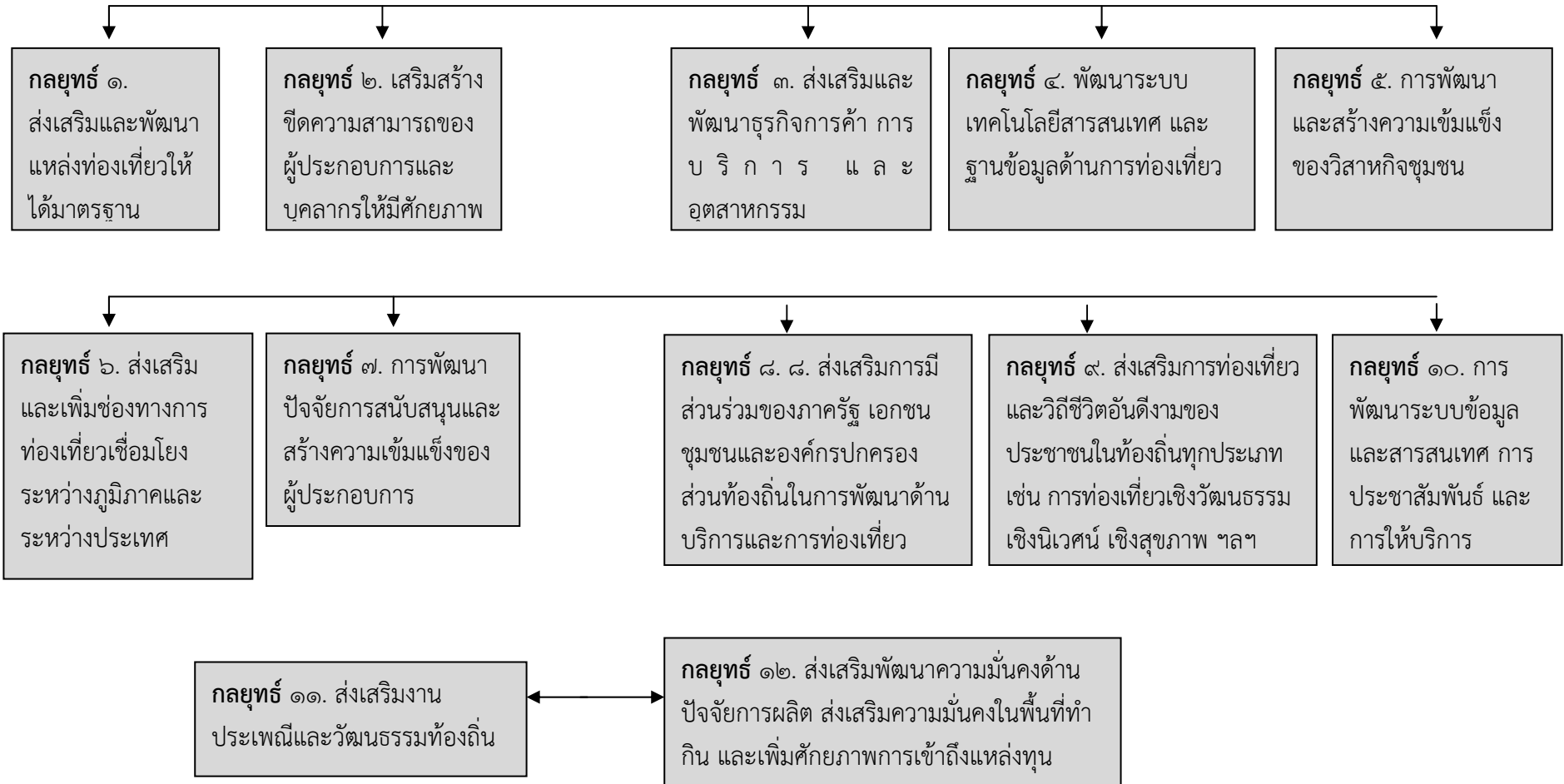

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

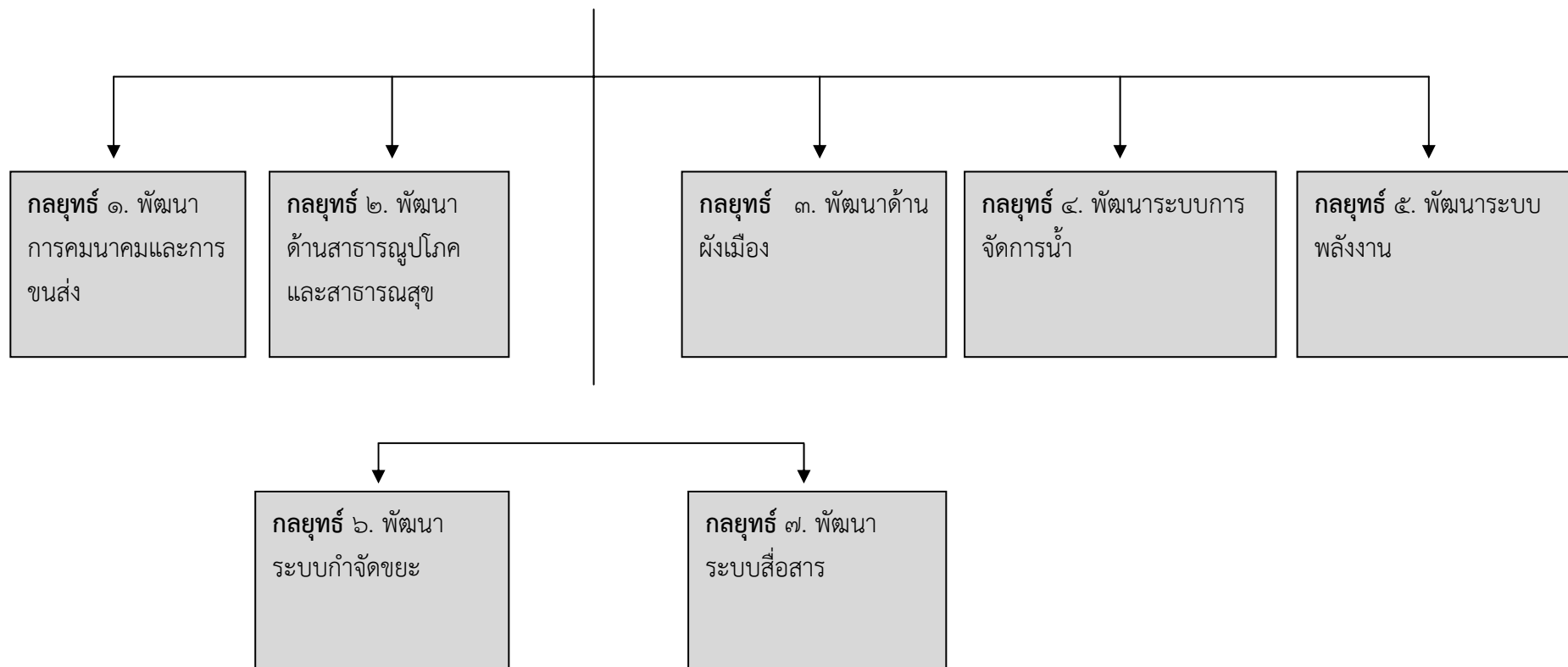
ยุทธศาสตร์ที่ ๔
การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

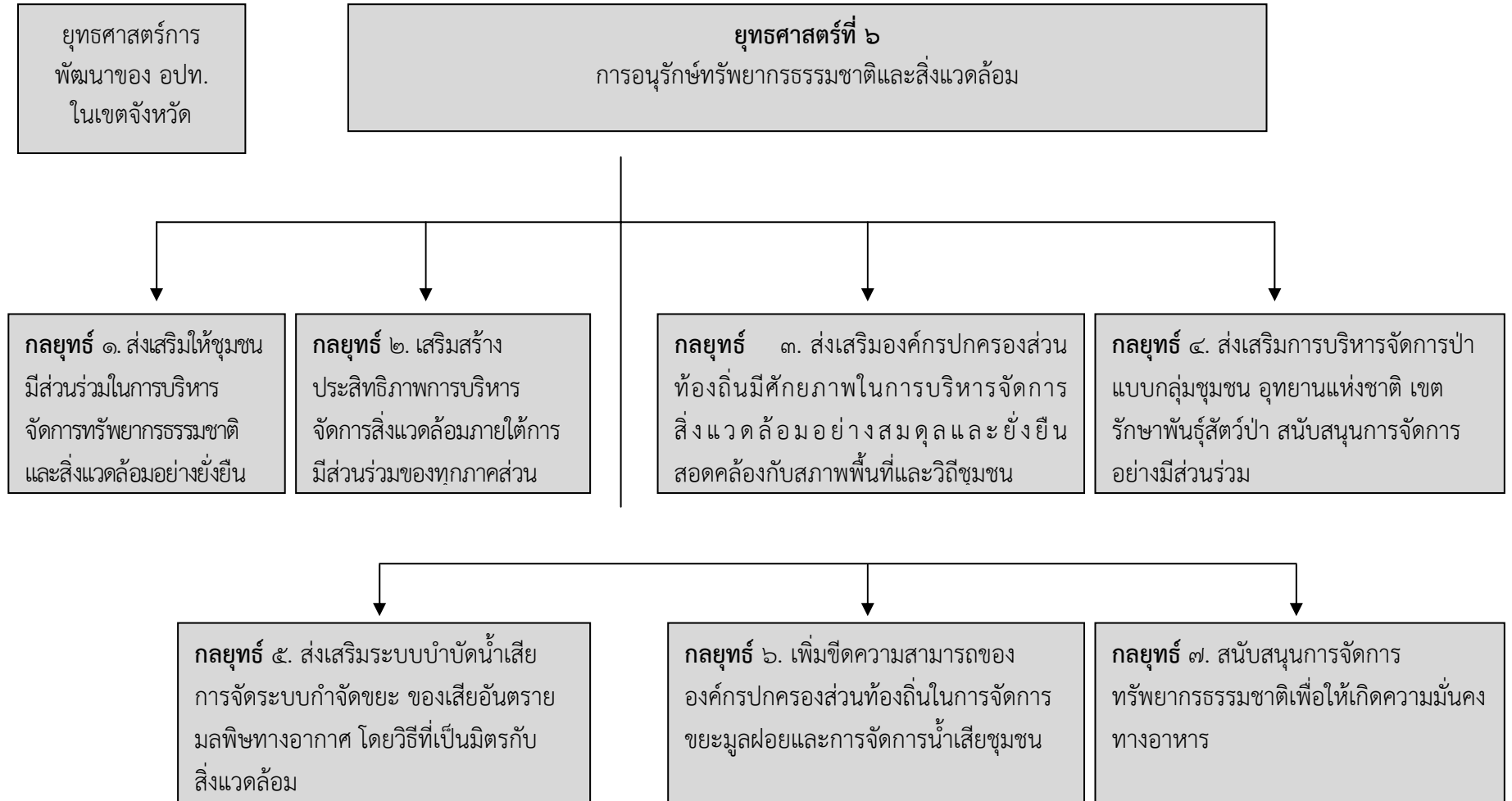
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

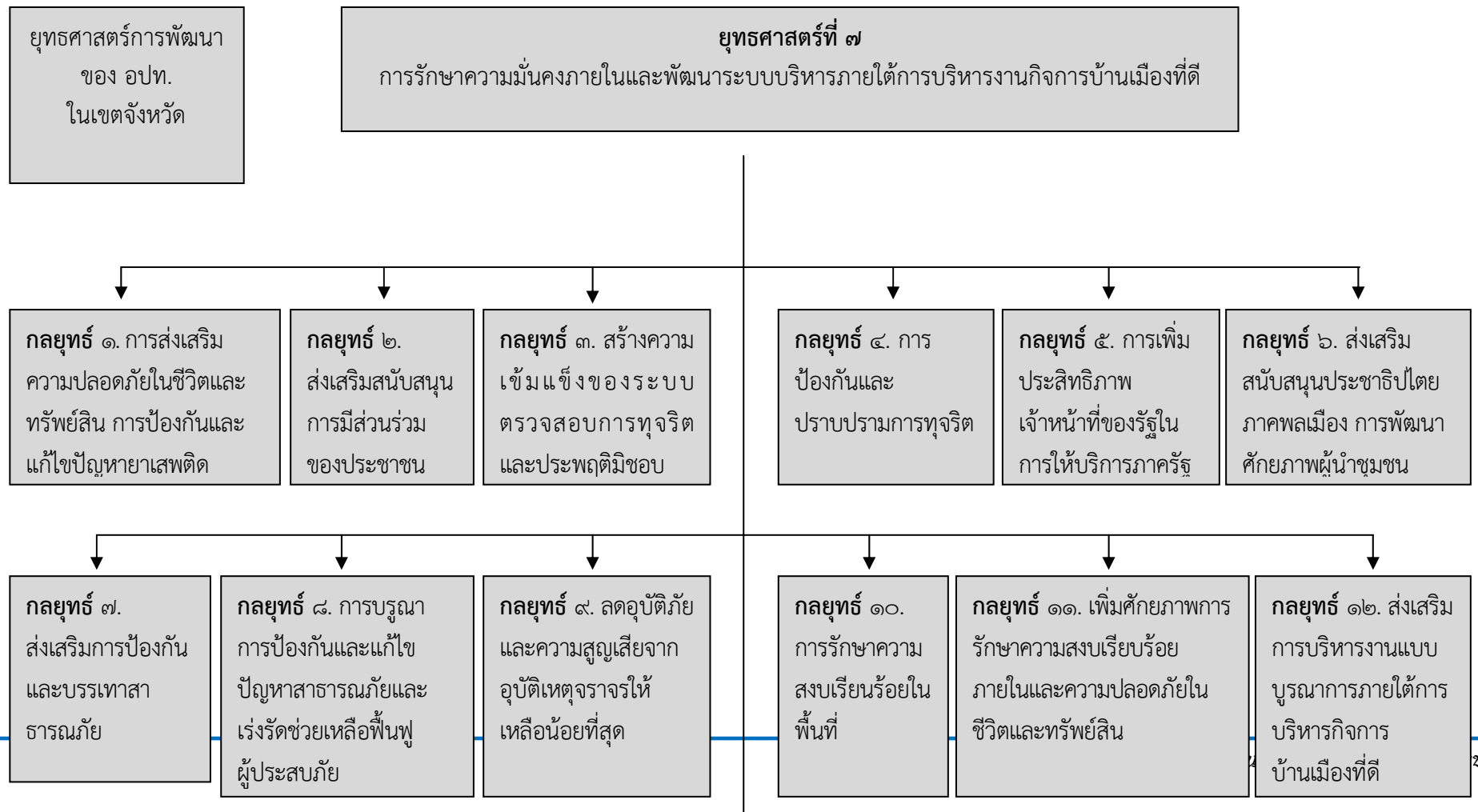
ยุทธศาสตร์ที่ ๕
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

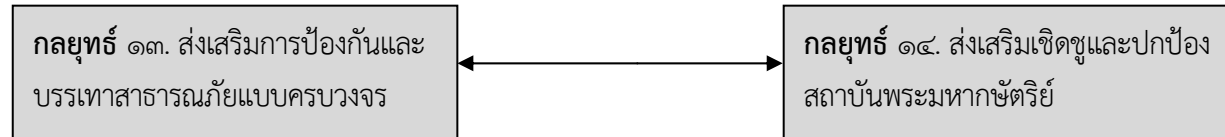

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

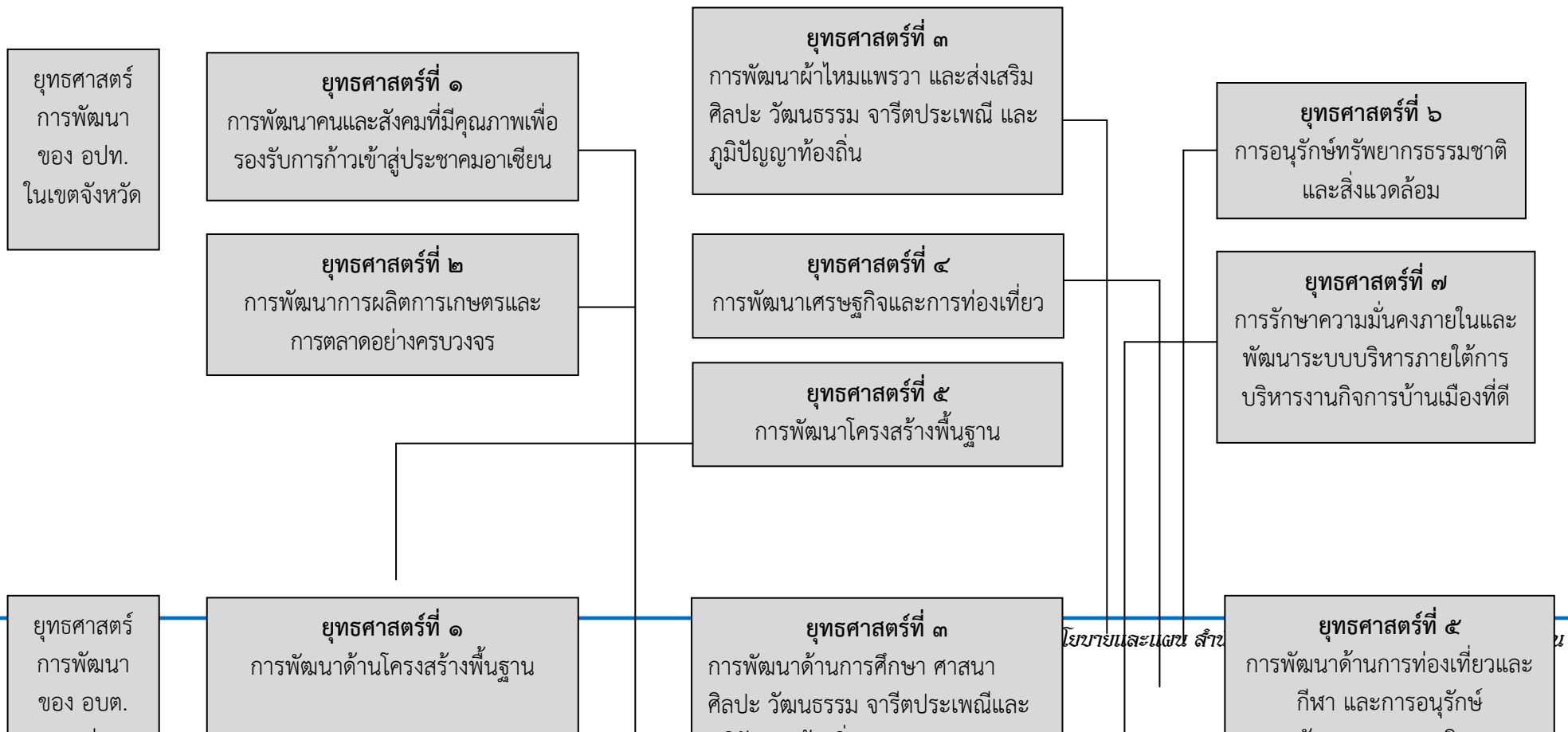

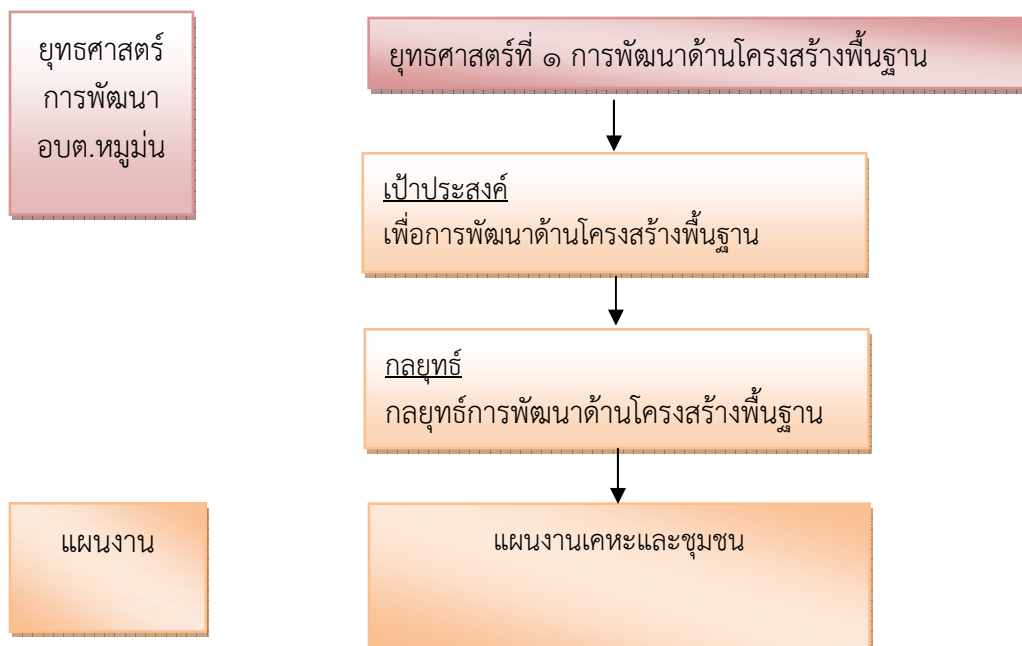
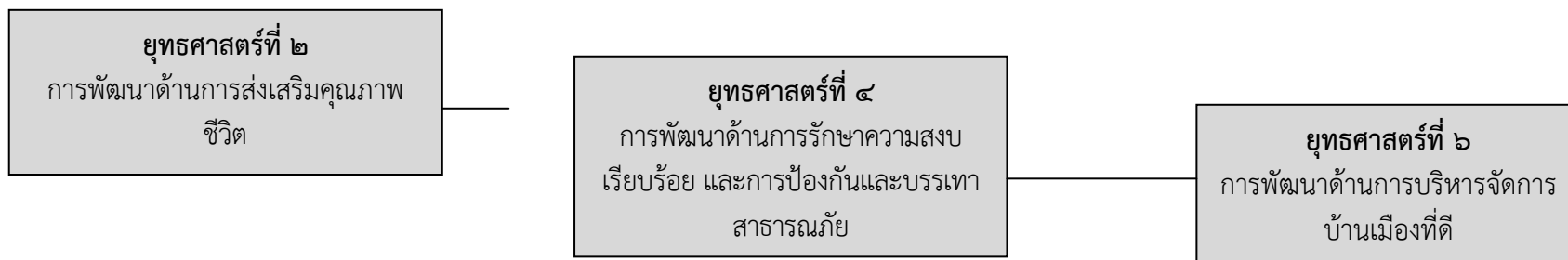
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

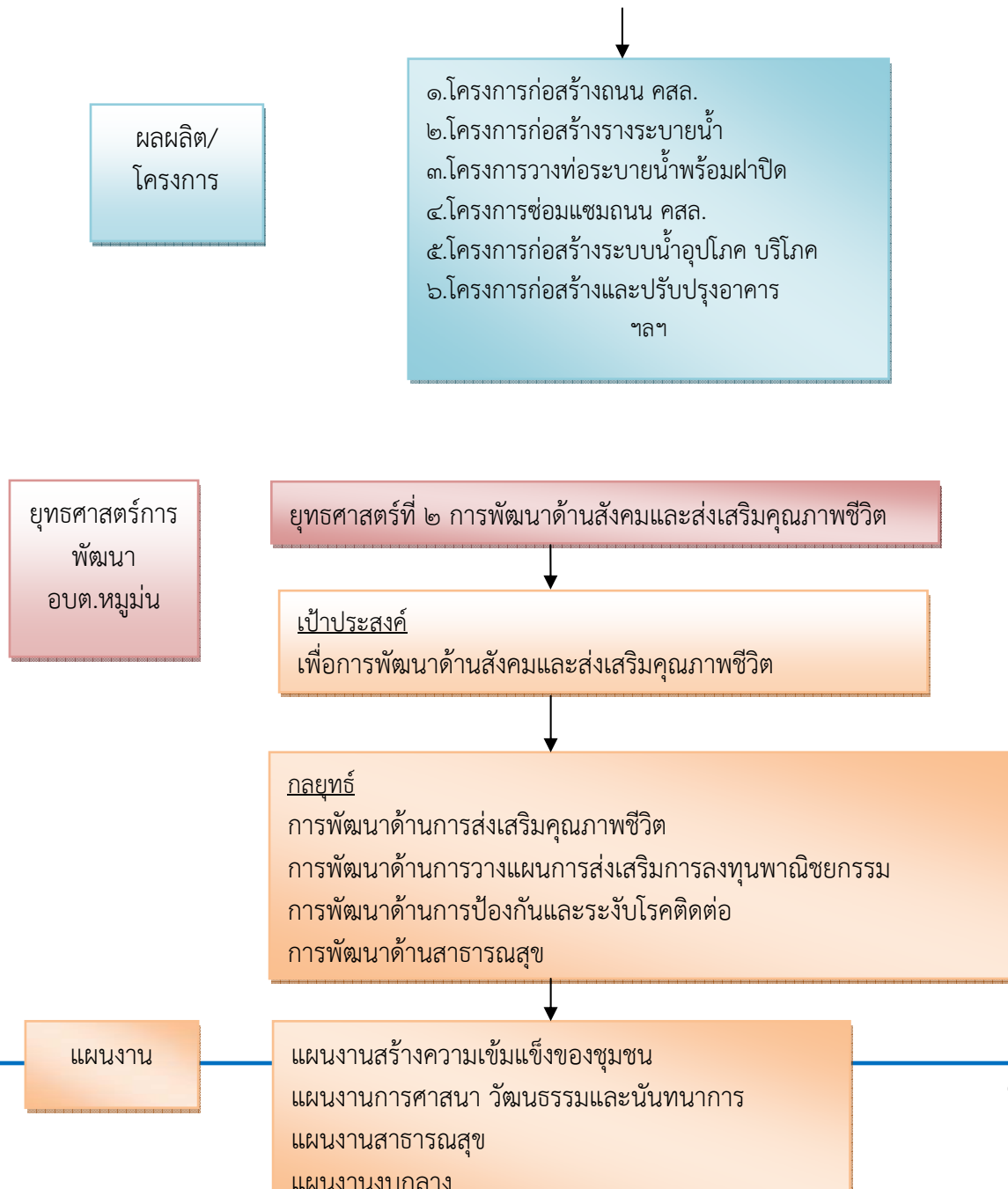

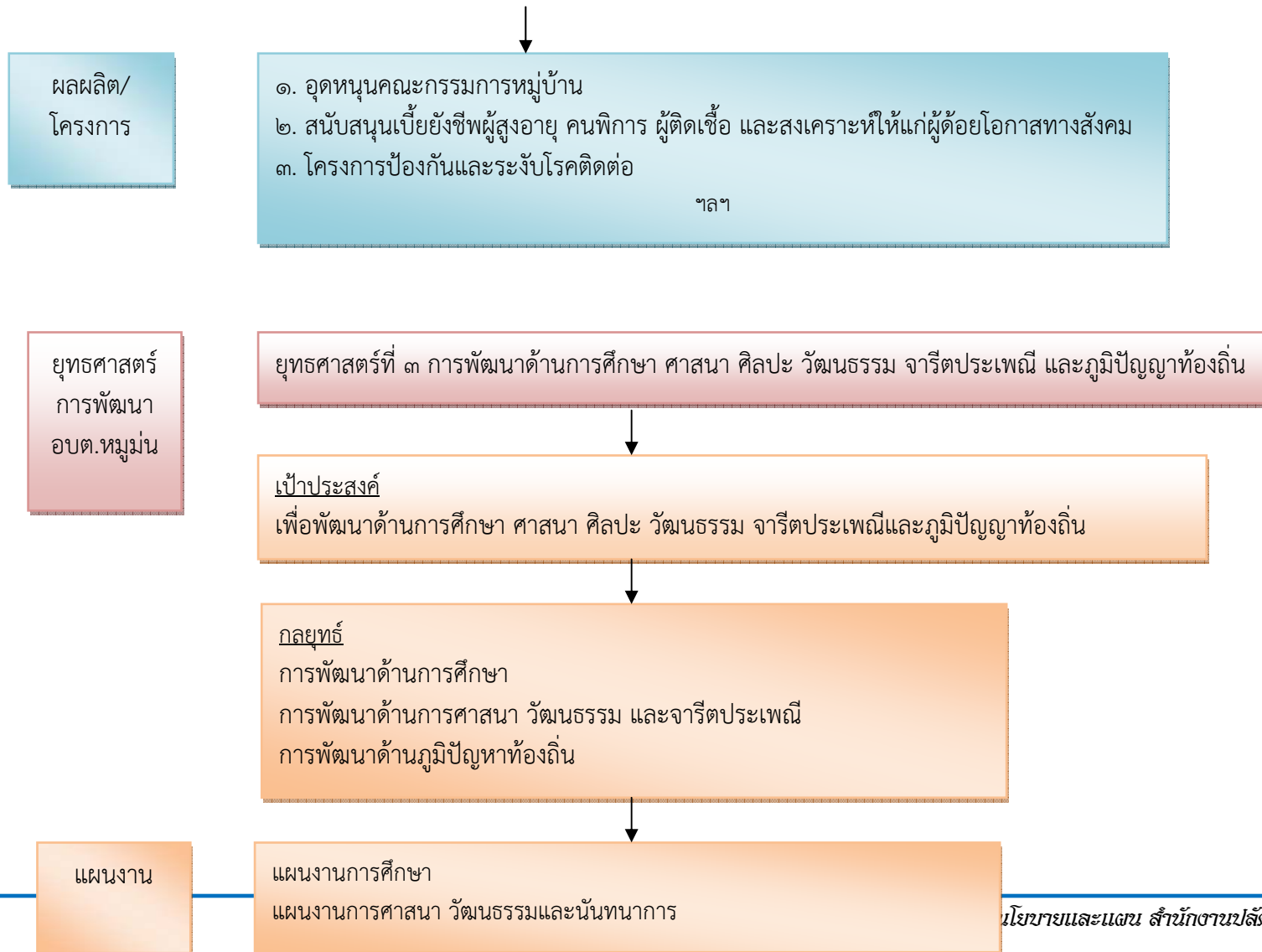

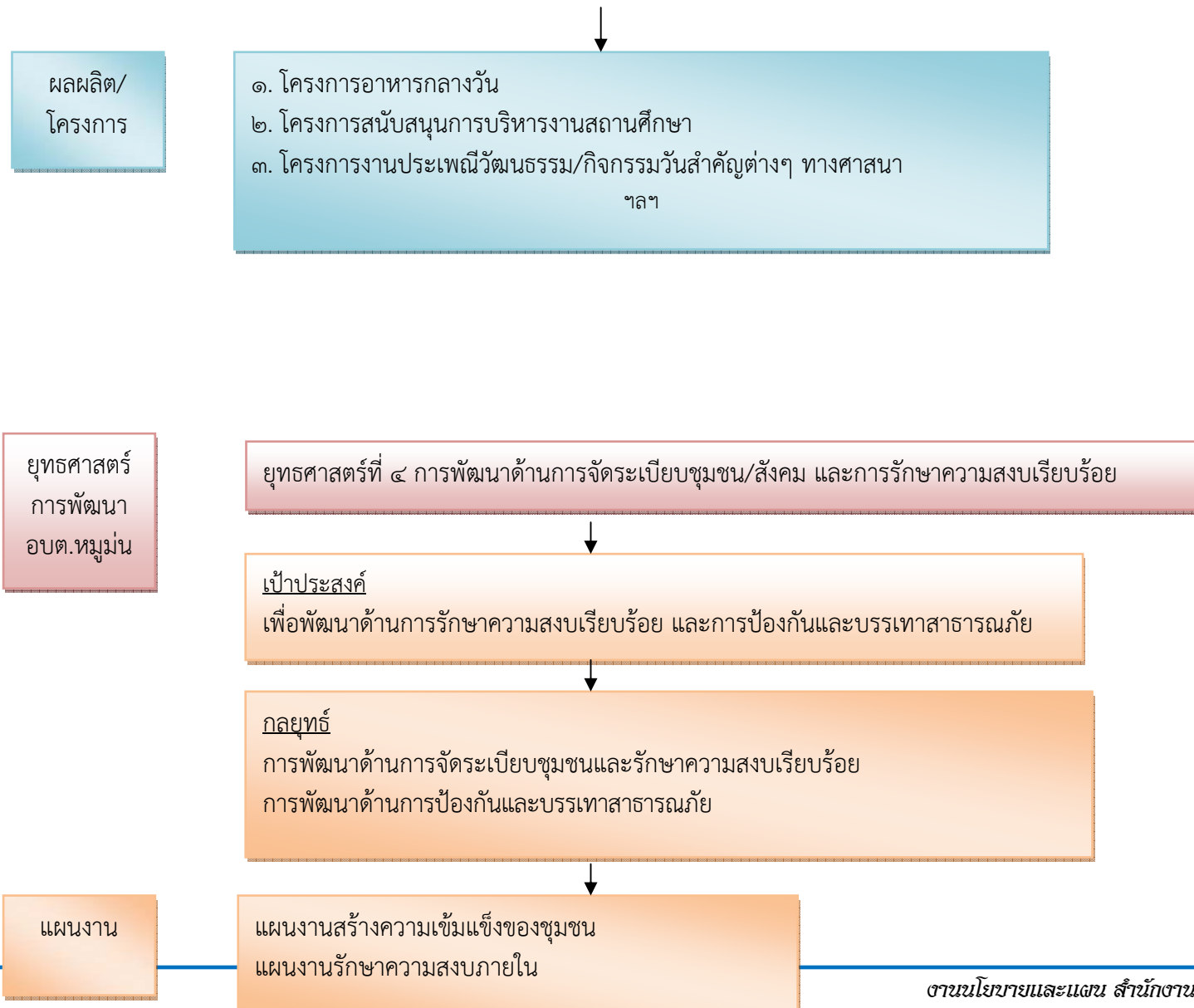
โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด กับ แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

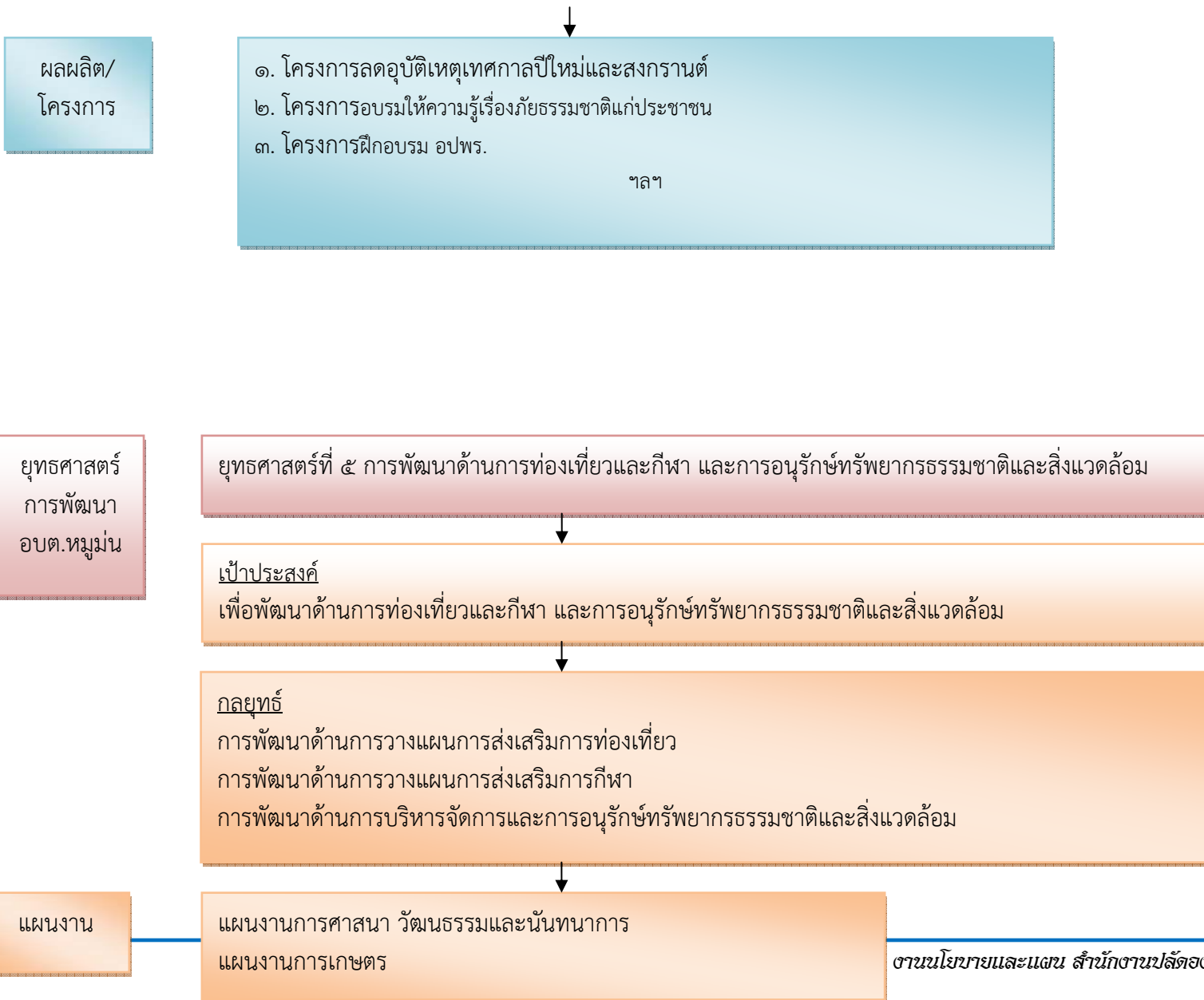

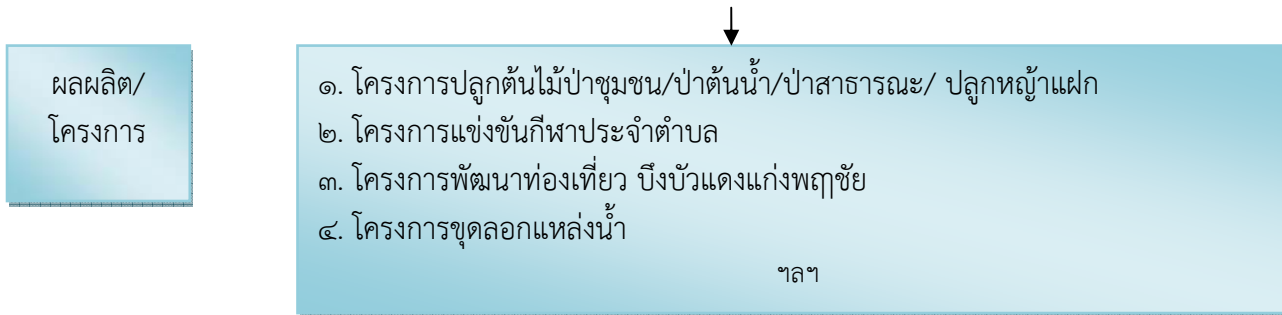

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
อบต.หม่ม่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์
เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์
การพัฒนาด้านการเมืองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
การพัฒนาด้านการบริหารงาน

แผนงาน

แผนงานบริหารงานทั่วไป
แผนงานการศึกษา
แผนงานเคหะและชุมชน
แผนงานงบกลาง

ผลผลิต/
โครงการ

- ↓
๑. อุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารการซื้อการจ้างฯ
 ๒. สนับสนุนการบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทน
 ๓. เงินสำรองจ่าย
 ๔. สนับสนุน - ค่าใช้สอย ,ค่าวัสดุ, ค่าสาธารณูปโภค, ค่าครุภัณฑ์
 ๕. จัดหาวัสดุ /ซ่อมแซม/ปรับปรุง วัสดุ ครุภัณฑ์ ต่างๆ
 ๖. โครงการปรับปรุงระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
ฯลฯ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง อบจ. หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	สำนักงานปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม การดำเนินงานอื่น	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสาธารณสุข แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด กองช่าง กองการศึกษาฯ	กองคลัง

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	บริการชุมชนและสังคม การดำเนินงานอื่น	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานการศึกษา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานงบบกลาง	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ
รวม	๖ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๙ แผนงาน	๖ หน่วยงาน	๔ หน่วยงาน

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพิ่มเติมฉบับที่ ๓

แบบ ผ. ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น					๑	๒๕๐,๐๐๐					๑	๒๕๐,๐๐๐
รวม					๑	๒๕๐,๐๐๐					๑	๒๕๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ พัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ น่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๕ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างรางระบาย น้ำคอนกรีตเสริม เหล็ก สายถนน หงษ์ทอง หมู่ที่ ๑๐	เพื่อป้องกันน้ำท่วม ขังที่อยู่อาศัย และ บริเวณถนน	เริ่มจาก กม. ๐+๐๐๐ ถึง กม. ๐+๑๙๒ กว้าง ๐.๓๐ เมตร ยาว ๑๙๒ เมตร ลึก ๐.๕๐ เมตร			๕๐๐,๐๐๐			ความพึงพอใจไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของ ประชาชนที่ ตอบแบบสอบถาม	น้ำไม่ท่วมขังที่อยู่ อาศัย และ บริเวณถนน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลหม่มม่น

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ พัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอาศัย น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒	จัดพิธีรับ พระราชทาน พระบรมฉายา ลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ นางเจ้าฯ พระ บรมราชินี เนื่อง ในโอกาสสมห มงคลพระราช พิธีบรม ราชาภิเษก พ.ศ. ๒๕๖๒	-เพื่อจัดพิธีรับ พระราชทานพระบรม ฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระ นางเจ้าฯ พระ บรมราชินี เนื่องใน โอกาสสมหามงคลพระ ราชพิธีบรมราชาภิเษก -เพื่อแสดงถึงความ จงรักภักดีต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	-จัดพิธีรับ พระราชทานพระบรม ฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระ นางเจ้าฯ พระ บรมราชินี เนื่องใน โอกาสสมหามงคลพระ ราชพิธีบรมราชาภิเษก จำนวน ๑ กิจกรรม			๒๕๐,๐๐๐			จำนวน ๑ กิจกรรม	-ประชาชนได้รับพระราชทานพระ บรมฉายาลักษณ์ ได้ร่วมกันเฉลิม พระเกียรติ เนื่องในโอกาสสมหามงคล พระราชพิธีบรมราชาภิเษก และได้ แสดงถึงความจงรักภักดีต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	-สำนักงาน ปลัด

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๑.๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๑.๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๑.๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๑.๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๑.๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้

ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๑.๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วย

๑.๓.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๓.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

รวมคะแนน ๑๐๐

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวบ่งชี้วัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

- (๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
- (๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)
- (๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))
- (๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

- (๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)
- (๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
- (๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
- (๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)
- (๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) - (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

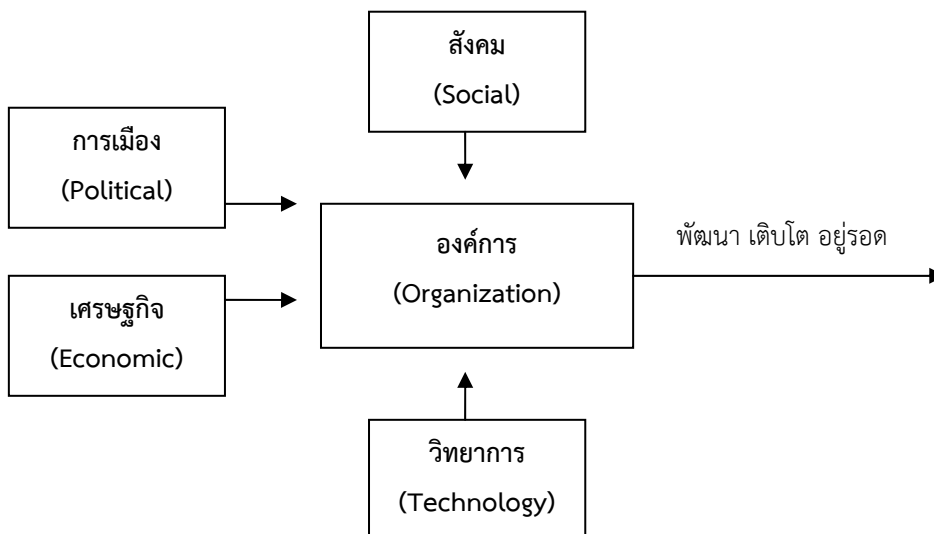
- ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
- วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)
- ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง(Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการ ดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัย ภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติ ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้ง ระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของ ข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของ ปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหายั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขต การตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อนหรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎีภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ หนึ่งเหมือนกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์ องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรมในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือ การอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมีพม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย และปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น จึงได้คิดริเริ่มสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลอบหลออย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลหม่อมม่น ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปบุกรุกป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ เป็นต้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ